

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

*Пам'ятаймо
про
Україну!*

Рік 116, ЧИСЛО 47, П'ЯТНИЦЯ, 20 ЛИСТОПАДА 2009 РОКУ

1893

Vol. 116, No. 47, FRIDAY, NOVEMBER 20, 2009

\$1.00

Український Нью-Йорк пом'янув жертви Голодомору 1932-1933 років

Вірні під час відправ в катедрі св. Патрика в пам'ять жертв Голодомору.

Фото: Степан Слуцький

Степан Слуцький

НЬЮ-ЙОРК. – В суботу, 14 листопада, представники українських громад міста і штату, а також Нью-Джерсі, Пенсильванії, Коннектикута та Вашингтону зібралися в Нью-йоркському катедральному соборі св. Патрика, щоб вшанувати пам'ять жертв Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні – з нагоди 76-річчя цієї страшної трагедії ХХ ст.

Це листопадове відзначення і спільна молитва в найвідомішому храмі Нью-Йорку повторюється вже 18-ий рік підряд, набувши значення важливого форуму, участь в якому беруть відомі політичні і громадські діячі і на якому перед усім світом знов і знов постає історична правда про непростимий злочин сталінського режиму проти українського народу.

Члени вищого кліру українських церков Америки відслужили Соборну Панахиду, її супроводжував своїм чудесним співом нью-йоркський український хор „Думка“.

Перед початком Панахиди Архієпископ Української Православної Церкви (УПЦ) в США Антоній у своєму слові підкреслив, що світове українство, всупереч спробам уряду

(Закінчення на стор. 9)

УНС звітує про фінансово успішний рік, досягнутий попри загальний економічний спад в країні

Рома Гадзевич

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. — Головний Уряд Українського Народного Союзу на своїх річних нарадах 2009 року звітував про успіхи, досягнуті в складних умовах економічного спаду у США.

„Ми з приємністю звітуємо про те, що для УНСоюзу це був надзвичайно успішний рік“, — заявив президент Стефан Качарай, відкриваючи цьогорічні наради Головного уряду. „Прихід з оплат премій зріс до понад 20 млн. дол., завдяки праці 100 незалежних продавців і працівників Головної канцелярії, які продають товари УНС, активи зросли до найвищого рівня в історії УНС — майже до 100 млн. дол., а надвишка збільшилась до понад 5 млн. дол. Все це досягнуто в довкіллі, де більшість забезпечених фірм і 83 відс. братських організацій були свідками спаду своїх надвишок“, — звітував С. Качарай і запевнив: „УНС продовжує йти вперед правильним шляхом, збільшуючи свій прихід і зменшуючи видатки“.

Члени Головного уряду відбули свої наради на Союзівці 6-8 листопада, щоб перевірити діяльність УНС за кінець 2008 року та перші три квартали 2009 року. Звіти відзеркалювали головну підприємницьку сферу УНС, життєве забезпечення, та братську діяльність, включно з розвитком Центру української спадщини на Союзівці та праці обидвох видань УНС – „Свободи“ і „Українського тижневика“.

Члени Головного Уряду УНС на відкритті річних нарад 2009 року на Союзівці.

Фото: Рома Гадзевич

Звіти ексекютиви УНС

Звіти всіх урядовців Головного Уряду, Контрольної комісії і радних, а також окремі звіти щодо діяльності та обидвох видань були роздані всім учасникам нарад. Все ж домінуючим чинником на річних нарадах Головного Уряду були звіти трьох членів Ексекютиви, затручених у Головній канцелярії УНС, – прези-

дента, головного секретаря і касира.

Президент С. Качарай докладно звітував про фінансове зміцнення організації. 2010 рік повинен бути свідком дальшого росту – з огляду на те, Головна канцелярія УНС цими днями затрудила консультанта з маркетингу, щоб він працював над рекламою УНС, Союзівки, „Свободи“ та

(Продовження на стор. 8)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Торговців візами викрили у Посольстві США в Україні

КИЇВ. — Про це 17 листопада повідомили засоби масової інформації. Українські та американські правоохоронці затримали членів злочинного угруповання, яке незаконно оформляло дозволи для виїзду у США, з подальшим отриманням там легального статусу. Візи продавали по 10-12 тис. дол. Загалом в Україні незаконно видали понад 40 віз. Окрім того, у США Федеральне бюро розслідувань заарештувало 25 підозрюваних у цій справі. Їм загрожує пожиттєве ув'язнення. Серед затриманих — як організатори цього злочину, так і нелегали з України, Росії, Казахстану. („5 канал“)

Рада прийняла законопроект про боротьбу з дитячою порнографією

КИЇВ. — Верховна Рада України 17 листопада прийняла в другому читанні проект закону „Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України щодо протидії розповсюдженню дитячої порнографії“. За ухвалення даного законопроекту проголосували 367 народних депутатів з 435, зареєстрованих у сесійній залі. Проектом пропонується внести зміни до Кримінального кодексу України щодо закріплення відповідальності за розповсюдження продукції порнографічного характеру, створеної за участю дитини або з використанням її образу, в тому числі з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем, і втягнення неповнолітніх у процес виготовлення порнографічних матеріалів. Змінами визначаються поняття продукції порнографічного характеру, виробництво дитячої порнографії з метою її розповсюдження за допомогою комп'ютерних систем; пропозиція або надання доступу до дитячої порнографії за допомогою інформаційно-комунікаційних систем; розповсюдження дитячої порнографії за допомогою інформаційно-комунікаційних систем; купівля, обмін та зберігання дитячої порнографії за допомогою комп'ютерних систем для себе чи іншої особи тощо. Верховна Рада прийняла за основу законопроект про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих

актів України щодо протидії розповсюдженню дитячої порнографії 22 жовтня. Тоді за це рішення проголосували 404 депутати. („Кореспондент“)

Зібрано 1 млн. грн. для храму УГКЦ у Києві

КИЇВ. — Від 7 до 22 вересня в містах України відбулася тура з 12 благодійних концертів під гаслом „З вірою і любов'ю“. Організатори зібрали 1 млн. 198 тис. грн., на завершення будівництва Патріаршого собору Воскресіння Христового Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) у Києві. Про це 17 листопада повідомив відділ інформації УГКЦ. „Ця сума не є остаточною, адже гроші продовжують надходити“, — зазначив о. Василь Вільчик, голова відділу збору фондів на будівництво Патріаршого центру УГКЦ. За інформацією офіційного сайту УГКЦ, найбільшу суму — 203,370 грн. — зібрано під час проведення концерту в місті Чорткові Буцацької єпархії, 202,520 грн. організатори зібрали в Тернополі. Нагадаємо, концерти популярної музики „З вірою і любов'ю“ проведено в містах і містечках Волинської, Рівненської, Чернівецької, Тернопільської, Івано-Франківської і Львівської областей. У них узяли участь Тарас Петриненко і Тетяна Горобець, вокальна формація „Пікардійська терція“, провідник „Мандрів“ Фома, гурти „Друга ріка“, „С.К.А.Й.“, „Гудімов“, „Горгішелі“, „Транс-формер“, Наталя і Дарина Сумські, Ігор Мірошніченко. Режисер-постановник — Сергій Архипчук. Захід відбувся також і у Львові, з участю понад 10 тис. львів'ян. Місцева архієпархія зібрала на спорудження храму 185,456 грн. („Львівська газета“)

В. Ющенко вважає відставку Ю. Тимошенко недоцільною

КИЇВ. — Президент Віктор Ющенко проти відставки Кабінету Міністрів у разі невиконання урядом закону про підвищення соціальних стандартів. Про це йдеться 17 листопада в повідомленні прес-служби Президента. „Якщо закон не виконується, парламент має підстави заслухати уряд, особливо прем'єр-міністра, і вимагати виконання цих законів. Парламент має багато інструментів, включа-

ючи і відставку, але, можливо, на це не варто йти, оскільки є й інші засоби досягнення цього рішення“, — сказав В. Ющенко. Він не бачить підстави для невиконання урядом цього закону. 16 листопада Президент В. Ющенко підписав Закон про внесення змін до закону України „Про Державний бюджет України на 2009 рік про забезпечення виплати пенсій та соціальних стандартів у підвищеному розмірі“. Партія Регіонів вимагатиме резигнації уряду у разі, якщо не буде виконуватися закон про підвищення соціальних стандартів. 11 листопада прем'єр-міністр Юлія Тимошенко заявила, що Кабінет міністрів не має наміру виконувати закон про підвищення мінімальних соціальних стандартів доти, доки Конституційний суд не оприлюднить рішення щодо його конституційності. 20 жовтня Верховна Рада встановила з 1 листопада 2009 року розмір мінімальної платні (яка зараз становить 669 грн. на місяць) 744 грн., з 1 січня 2010 року — 869 грн., з 1 квітня 2010 року — 884 грн., з 1 липня 2010 — 888 грн., з 1 жовтня 2010 — 907 грн. та з 1 грудня 2010 року — 922 грн. 6 листопада Верховна Рада додатково виділила 817 млн. грн. з державного бюджету на збільшення соціальних стандартів. Все це у відповідь Вікторів Януковичеві — провідникові Партії Регіонів, яка почала переговори з фракціями Верховної Ради про відставку Кабінету міністрів за „невиконання“ закону про підвищення соціальних стандартів. („Кореспондент“)

США готові допомагати Україні подолати корупцію

КИЇВ. — США висловлюють готовність продовжити співпрацю з Україною в сфері протидії корупції. Про це 16 листопада в Києві говорили урядовці двох країн. Три роки тому українське керівництво визнало, що наявність корупції у державі перешкоджає її економічному, політичному та соціальному розвитку. Державний департамент США погодився допомогти у протидії цьому явищу. Попри задекларовану декілька років тому урядом програму протидії зловживанням чиновників, рівень корупції в Україні й надалі неприйнятно високим. Часто запитання викликають суперечливі судові рішення та непрозорі дії урядовців. Попри це американський уряд готовий і надалі підтримувати зусилля української влади в приборканні корупції. Генеральний інспектор Міністерства юстиції США Ілен Файн прибув до Києва, щоб обговорити з українськими урядовцями, як налагодити працю підрозділів внутрішніх розслідувань в органах виконавчої влади. Незабаром такі відділи запрацюють у трьох відомствах — Міністерстві охорони здоров'я, Міністерстві юстиції та Державному комітетові з земельних ресурсів, а згодом — у всіх урядових підрозділах. Американський урядовець повідомив, що нині органам влади в Україні вже надається допомога з укомплектування таких підрозділів комп'ютерною технікою і створення комп'ютерних мереж. До кінця листопада очікується достава обладнання для забезпечення діяльності підрозділу внутрішніх розслідувань у Міністерстві юстиції України. („Голос Америки“)

Українці з усієї Європи зустрілися в Лондоні

ЛОНДОН. — Представники українських організацій з усієї Європи у неділю, 15 листопада, завершили наради у рамках з'їзду Європейського Конгресу Українців (ЕКУ). З'їзд мав ювілейний характер і зміст. Рівно 60 років тому в Лондоні заснували Координаційний осередок українських громадських організацій, що згодом перетворився на Європейський Конгрес Українців. У з'їзді ЕКУ взяли участь представники українських організацій 20 європейських країн, причому були представлені як старі громади, що існують уже десятироків, як от у Франції чи Сербії, так і нові організації, створені найновішою хвилею українських емігрантів у таких країнах, як Італія, Іспанія і Португалія. У нарадах узяв участь і голова Світового Конгресу Українців Євген Чолій. Голова ЕКУ Ярослава Гортяні з Угорщини сказала на з'їзді, що спільним завданням організацій-членів ЕКУ є скоординованими зусиллями захистити інтереси українських громад Європи. Тож ХІІ з'їзд мав дати поштовх для розвитку чергового етапу співпраці українців на європейському континенті. Під час з'їзду посольство України в Лондоні влаштувало прийняття, на якому Посол Ігор Харченко вітав делегатів. Урочисте відкриття було влаштовано в штаб-квартирі Союзу Українців Британії, а звітно-виборча сесія відбулася в будинку релігійного товариства „Св. Софія“ в самому центрі британської столиці. З'їзд завершився недільним архиєрейським Богослуженням на честь ЕКУ у лондонському катедральному соборі Української Греко-Католицької Церкви. („Німецька хвиля“)

Новий Головний командувач Збройних сил

КИЇВ. — За повідомленнями, новим начальником Генерального штабу Збройних Сил призначено 59-річного генерал-полковника Івана Свида, який до цього очолював сухопутні сили. За статутом та повноваженнями начальник Генерального штабу є головнокомандувачем. Президент та Конституцією є Верховним головнокомандувачем. Інформаційні агентства передають, що указ про призначення І. Свида Президент Віктор Ющенко підписав 13 листопада. Нещодавно генерал-полковник І. Свида припускав, що перехід української армії на контрактну основу буде завершено до 2015 року. А це залежить від фінансування. На початку жовтня з посади начальника Генерального штабу було звільнено Сергія Кириченка. Звільнення було пояснено станом здоров'я, хоча відбулось воно тоді, коли українська армія відчула великі проблеми з фінансуванням навіть таких найнагальніших потреб, як забезпечення харчування військовослужбовців та погашення боргів за електропостачання та інші комунальні послуги. Збройні Сили продовжують відчувати брак коштів, що може стати темою обговорення чергового засідання Ради національної безпеки та оборони України. Урізаний військовий бюджет змусив військово керівництво цього року відмовитись від проведення багатьох військових навчань, скасувати програми модернізації та розроблення нової техніки і озброєнь. (Bi-Bi-Ci)

Б. Обама вшанував пам'ять жертв Голодомору

ВАШІНГТОН. — 13 листопада Білий Дім оприлюднив заяву Президента Барака Обами з приводу 76-ї річниці Голодомору 1932-1933 років в Україні. Нижче подсеємо її текст: „Сімдесят шість років тому мільйони українців — чоловіки, жінки і діти — були заморені голодом, який був вислідом свідомої політики режиму Йосипа Сталіна. Завтра ми всі разом, американці українського походження та всі американці, згадаємо ці трагічні події та віддамо шану їх численним жертвам. Під час Голодомору 1932-1933 років український народ був підданий жакливим стражданням в результаті конфіскації сталінським режимом врожаїв та фарм по всій Україні. Україна

свого часу була житницею Європи і українці мали все, аби прогодувати себе і спасти мільйони життів, якби їм було дозволено це зробити. Згадуючи цю трагедію, ми віддаємо шану мільйонам її жертв, які продемонстрували невимовну силу і мужність. Але український народ не лише пережив жакіття великого голоду, він пішов далі і створив вільну і демократичну державу. Поминаючи жертви трагедії штучного Голодомору, ми маємо можливість замислитися над стражданнями усіх у світі, хто терпить від наслідків екстремізму і тиранії. І сподіваємося, що, пам'ятаючи про Голодомор, ми допоможемо запобігти подібним трагедіям в майбутньому“.

Нові кандидати на пост Президента України

Сергій Ратушняк

Людмила Супрун

КИЇВ. – 10 листопада Центральна виборча комісія зареєструвала кандидатом на пост Президента України Людмилу Павлівну Супрун, 1965 року народження, члена Народно-демократичної партії, освіта вища, голову Державного агентства України з інвестицій та інновацій, яка проживає в Києві.

ЦВК Центральна виборча комісія розглянула заяви громадян Олександра Василюка, Григорія Черниша, Миколи Рогожинського та Марії Ростецької про самовисування кандидатами на пост Президента України та додані до них документи. Було встановлено, що документи подані з порушенням вимог Закону України „Про вибори Президента України” та належно не оформлені. Відтак ЦВК відмовила зазначеним заявникам в реєстрації кандидатами на пост Президента України.

11 листопада ЦВК зареєструвала кандидатом на пост Президента України Сергія Миколайовича Ратушняка, 1961 року народження, поза-

партійного, освіта вища, Ужгородського міського голову, який проживає в Ужгороді.

ЦВК розглянула подання Прогресивної соціалістичної партії України про реєстрацію кандидатом на пост Президента України Наталії Вітренко, подання Слов'янської партії про реєстрацію кандидатом на пост Президента України Олександра Лузана, заяви громадян Олександра Гордійчука, Олени Оснач, Ганни Костів, Олександра Ващенко, Олександра Огороднікова, Василя Гандули, Юлії Петльованої, Петра Рекала, Анатолія Поліщука, Михайла Гаманюка, Олександра Вретіка, Артема Полежаки, Олега Омельченка, Сергія Мартіяна про самовисування кандидатами на пост Президента України та додані до них документи. Було встановлено, що документи подані з порушенням вимог Закону України „Про вибори Президента України” та належно не оформлені. Відтак ЦВК відмовила цим заявникам в реєстрації кандидатами на

пост Президента України.

9 листопада до ЦВК надійшла скарга О. Яркіної, в якій вона оскаржує дії кандидата на пост Президента України Сергія Тігіпка щодо безоплатного надання їй невідомою особою, яка розповсюджувала агітаційні матеріали суб'єкта оскарження, спеціального випуску газети „Комсомольська правда в Україні” 3 листопада в Запоріжжі. Вивчивши скаргу та додані до неї документи, ЦВК встановила, що скарга О. Яркіної подана з порушенням терміну оскарження, встановленого виборчим законодавством, і залишила її без розгляду.

Того ж дня до ЦВК надійшла скарга Л. Цепи, у якій вона оскаржує дії закритого акційного товариства „Комсомольська правда – Україна” щодо публікації спеціального випуску газети „Комсомольська правда в Україні” та розповсюдження його 29 жовтня в Запоріжжі. Вивчивши скаргу та додані до неї документи, ЦВК встановила, що вони також подані з порушенням терміну оскарження і залишила без розгляду скаргу Л. Цепи.

12 листопада розглянула заяви громадян Анатолія Саєнка, Миколи Мельниченка, Віктора Лозінського, Анатолія Метальнікова про самовисування кандидатами на пост Президента України та додані до них документи. Було встановлено, що відповідні документи подані з порушенням вимог закону та неналежно оформлені, тому ЦВК відмовила цим заявникам в реєстрації кандидатами на пост Президента України.

Секретаріат Центральної виборчої комісії

Україна має підтримку звідусіль

НЮ-ЙОРК. – За даними Міністерства охорони здоров'я України, станом на 10 листопада в Україні загальна кількість захворілих на грипу і гострі респіраторні захворювання (ГРЗ) перевищила 1.1 млн. осіб. В 13 областях країни перевищено епідемічний поріг.

Кабінет міністрів України, Міністерство охорони здоров'я та Міністерство закордонних справ продовжують вживати заходів щодо запобігання поширенню епідемії грипу в Україні. Триває залучення гуманітарної допомоги від інших держав та її доставлення в Україну.

9 листопада до Одеси з Софії, Болгарія, була доставлена літаком гуманітарна допомога (медикаменти, витратні матеріали та медична апаратура), надана урядом Болгарії, загальною вартістю близько 128 тис. євро. Цей вантаж безкоштовно перевезла болгарська авіокомпанія „Балкан Ейр”. Також до Одеси прибули шість болгарських військово-медичних спеціалістів, які протягом наступних сім-10 днів надаватимуть медичну допомогу в населених пунктах області, де компактно проживають українські громадяни болгарського походження.

11 листопада до Івано-Франківська літак Військово-повітряних сил Литви доставив медичні препарати, одноразові респіраторні маски та інші медичні засоби – допомогу від уряду Литви.

9 листопада урядом Республіки Корея виділив Україні антивірусні маски на загальну суму близько 50 тис. дол. Уряд Чехії переказав 50 тис. дол. для закупівлі медичних препаратів для України.

Рішення про надання гуманітарної допомоги Україні прийняте в 21 державі, з них на державному та урядовому рівні – 18 (Австрія, Болгарія, Греція, Грузія, Ізраїль, Естонія, Китай, Корея, Латвія, Ліван, Литва, Македонія, Молдова, Росія, Сербія, Польща, Угорщина, Чехія); на відомчому рівні – три (Словаччина, США, Хорватія).

Міністерство закордонних справ тримає на постійній контролі питання гуманітарної допомоги Україні та вживає заходів для безкоштовного перевезення гуманітарних вантажів.

Сергій Погорельцев,
Генеральний консул України
в Нью-Йорку

ЗУАДК вислав гуманітарну допомогу

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) вислав в Україну 1 млн. захисних масок і 12.5 тис. пляшок з дезінфікуючою рідиною для рук („hand sanitizer”).

6 і 8 листопада українська авіокомпанія „АероСвіт” прямим летом відправила цей вантаж (7.5 тонн) з Нью-Йорку до Києва, на летовище „Бориспіль”. Завдяки старанням генерального представника авіокомпанії в США Влади Аустін, беручи під увагу гостру потребу цих речей для приборування епідемії вірусу H1N1, „АероСвіт” погодився безкоштовно перевезти цей вантаж. Давид Генесі з „АероСвіт Карго” та Іван Ходов з „Delex, Inc” швидко підготували вантаж до перевезення.

У Києві вантаж прийняла представник ЗУАДК Віра Принько і передала представникам обласних державних адміністрацій з Тернополя, Львова та Івано-Франківська. Тернопільська та Івано-Франківська області отримають по 300 тис. масок кожна, а Львівська – 400 тис. масок.

Безкоштовний перевіз та координування дій з державною владою в Україні було покладено завдяки Генеральному консулові України в Чикаго Костянтинові Кудрикові та його заступникові Владиславові Довгоп'ятові. Представники ЗУАДК у Львові д-р Андрій Дида та Леся Спірняк поклали все з переліченими областями.

ЗУАДК розпочав збірку фондів на покриття початкової суми 75 тис. дол., витраченої на закупівлю першого вантажу.

Мотря Вотерс

Президент Б. Обама відвідав країни Азії

ВАШІНГТОН – 12 листопада, в день від'їзду в девятиденну подорож до чотирьох країн Азії Президент США Барак Обама повідомив, що розмовлятиме з світовими провідниками про відкриття азійських та тихоокеанських ринків для товарів США. Він зазначив, що обговорюватиметься стратегія, яка полягає в тому, що процвітання економік світу вже не буде настільки залежним від американського споживання і позичання, а радше більше залежитиме від нововведень та товарів США.

Президент Б. Обама відвідав Японію, Сінгапур, Китай і Південну Корею. По дорозі до Японії президентський літак зупинився на Алясці, де Б. Обама відвідав гарнізон військово-повітряної бази Елмендорф.

13 листопада Президент США прибув до столиці Японії з дводенною візитою. Там одразу після приземлення на нього очікували двосторонні переговори з Прем'єр-міністром Юкіо Хатоямою, спільна прес-конференція, виступ з програмною промовою у столичному Санторі-Голі, де Б. Обама виклав пляни американських взаємодій з Азією і підтвердив міцність союзницьких зв'язків США з Японією.

На спільній прес-конференції в Токіо Б. Обама відкинув недавню критику на адресу своєї адміністрації щодо зволікання з рішенням стосовно Афганістану. Президент Б. Обама заявив, що в найближчому часі він вирішить, скільки військ надіслати до Афганістану, кажучи, що зволікання з цим спричинене тим, що він хоче зробити правильне рішення.

Після понадгодинних переговорів в бюро нового Прем'єр-міністра Японії Б. Обама і Ю.

Хатояма обіцяли переглянути багаторічний альянс між обома країнами. Ю. Хатаяма повторив зобов'язання свого уряду про закінчення місії японських військово-морських сил для поповнення палимим кораблів, які розгорнені в Азії для участі в діях в Афганістані, але сказав, що Токіо асигнує 5 млрд. дол. на допомогу кабульському уряду.

У спільній заяві, оприлюдненій після зустрічі, обидва провідники запевнили, що докладиють зусиль для зменшення на 80 відс. викидів парникових газів до 2050 року.

США занепокоєні зобов'язанням, яке взяв на себе Ю. Хатояма під час виборчої кампанії — що він усуне авіобазу американських військово-морських сил з південного острова Окінава і відмовиться від угоди з 2006 року, що передбачає перенесення бази до віддаленого району Окінави.

Наступною зупинкою в подорожі був Сінгапур, де якраз відбувалася зустріч провідників Асоціації південно-східних азійських країн та Організації азійсько-тихоокеанської економічної співпраці. Там Президент Б. Обама зустрівся і провів переговори з російським Президентом Дмитром Медведевим. Вони обговорили також проблему ядерної програми Ірану, а саме – пропозицію, згідно з якою Іран передав би Росії свій збагачений уран для перероб на паливо для іранського реактора.

Президент Д. Медведев висловив сподівання, що Іран передасть Росії свій збагачений уран. Якщо він далі відмовлятиметься, то – як зая-

(Закінчення на стор. 19)

АМЕРИКА І СВІТ

Відбулися пам'ятні заходи закінчення Першої світової війни

ПАРИЖ. — Цього року вперше провідники Франції та Німеччини разом відзначили річницю закінчення Першої світової війни. Для цього Канцлер Німеччини Ангела Меркель 11 листопада прибула до Парижу, де разом з Президентом Франції Ніколя Саркозі взяла участь в урочистих церемоніях з нагоди Дня перемир'я. У Лондоні основна церемонія відбулася за участю королеви та інших керівників країни. У США 11 листопада відзначено як День ветеранів. 11 листопада 1918 в Комп'єнському лісі було підписано перемир'я між Німеччиною та країнами Антанти, що ознаменувало закінчення Першої світової війни. Війна тривала чотири роки і три місяці і забрала життя майже 10 млн. осіб. У ній було залучено армії 38 держав. Найбільших втрат у своїх арміях зазнали Німеччина (1.9 млн убитих), Росія (1.7 млн), Франція (1.4 млн), Австро-Угорщина (1 млн.), Велика Британія (760 тис.). Вислідом Першої світової став занепад чотирьох імперій: Російської, Австро-Угорської, Німецької та Оттоманської. Договір про перемир'я набув чинності з 11 години дня. Офіційно ж Перша світова закінчилася в 1919 році Версальським договором, який багато в чому став причиною початку Другої світової війни. („День“)

Висунуто звинувачення проти нападника на військовій базі у Тексасі

ФОРТ ГУД, Тексас. — Військового психіатра Нідала Гасана 14 листопада звинуватили у запланованому вбивстві, скоєному під час нападу на тексаській військовій базі Форт-Гуд. Рівно за тиждень після того, як на базі пролунали постріли, проти чоловіка, який вважається головним винуватцем, застосовуються юридичні заходи: його звинувачують за 13 пунктами у навмисному вбивстві. Як сказано у звинувачувальному акті, Н. Гасан відкрив вогонь по неозброєних вояках і цивільних, які готувались до виїзду в Ірак і Афганістан. 13 осіб загинуло. 31 особа, включно з Н. Гасаном, була поранена. Слідчі перевіряють усі версії, намагаючись встановити мотиви вбивці. Американська преса повідомляє, що рік тому після обстеження Н. Гасана лікарі звернули увагу на його психологічні проблеми. Колеги зазначають, що коли мова заходила про його мусульманську віру, Н. Гасан ставав зверхнім і войовничим. Однак, його визнали не схильним до насильства і залишили в лавах збройних сил. Тим часом Н. Гасан залишається в тексаській лікарні. Правоохоронці припускають, що протягом слідства проти нього можуть бути висунуті додаткові звинувачення. („Голос Америки“)

Діалог між ЕС і Росією відбувся в Стокгольмі

СТОКГОЛЬМ, Швеція. — За підсумками переговорів з Прем'єр-міністром Швеції Фредріком Рейнфельдтом у Стокгольмі, Президент Росії Дмитро Медведєв 18 листопада заявив, що внаслідок розвитку політичних контак-

тів інвестиційна співпраця двох країн має непогані перспективи. Ще близько місяця тому Кремль давав зрозуміти, що російський Президент може відмовитися від візиту до Стокгольму на зустріч між Росією та Європейським союзом. Напередодні зустрічі шведська преса відзначала похолодіння стосунків двох країн. Це пов'язували з позицією шведської дипломатії з приводу участі Москви у збройному конфлікті з Грузією минулого року та проектом газопроводу „Північний потік“, на будівництво якого Швеція не давала дозволу до останнього моменту. Проте Президент Д. Медведєв таки приїхав до Стокгольму, і вже провів переговори в закритому режимі з шведським провідником. Москва та Брюссель досі відбудовують стосунки після того, як вони зіпсувалися на тлі російсько-грузинської війни минулого року. ЕС також хоче почути запевнення, що перебої з експортом газу на Захід, які сталися минулої зими, не повторяться цієї. Брюссель також хоче знати, чи Росія досі зацікавлена у вступі до Світової організації торгівлі. Евросоюз – утворення, яке представляє 500 млн. людей – є найбільшим торговельним партнером Росії і сильно залежить від російського газу. Москва в той самий час потребує чужоземних інвестицій. Переговори 18 листопада відбувалися у Стокгольмі, бо Швеція зараз має перехідне президентство Євросоюзу, яке змінюється раз на шість місяців. Повідомляють, що європейські провідники задоволені нещодавніми заявами президента Д. Медведєва щодо модернізації російської економіки. (Bi-Bi-Ci)

Комітет Сенату США схвалив кандидатуру Дж. Тефта

ВАШІНГТОН. — Комітет з міжнародних питань сенату США 17 листопада підтримав призначення Джона Тефта на посаду Посла США в Україні. Відповідно до процедури, тепер кандидатуру розглядатиме та затверджуватиме сенат у повному складі. Голосування з цього питання має відбутися найближчими тижнями. У жовтні члени профільного сенатського комітету мали змогу почути виступ та поставити запитання майбутньому послу США в Україні. Своєю баченням ситуації дипломат поділився на слуханнях, де розглядалося питання про його призначення. Дж. Тефт наголосив на важливій ролі України в діяльності місії НАТО в Україні та висловив підтримку прагненням України до членства в НАТО. Дипломат назвав Україну однією з найдемократичніших держав на пострадянському просторі та відзначив стрімкий розвиток її економічних взаємин з іншими країнами. („День“)

Святкування ювілею „Оксамитової революції“

ПРАГА, Чехія. — Перший Президент Чехії Вацлав Гавел відкрив 14 листопада в Празі урочистості з нагоди 20-ої річниці „Оксамитової революції“, яка скинула 1989 року комуністичний режим у тодішній Чехословаччині. Саму дату святкуватимуть наступного тижня. В. Гавелові, драматургові й колишньому дисидентові та політв'язневі, віддали шану на

вечірньому концерті в Празі американські співаки Лу Рід, Сузан Вега і Джоан Баез. Відеопривітання до свята прислали Президент США Барак Обама, Канцлер Німеччини Ангела Меркель і останній радянський керівник Михайло Горбачов. Також вітання надіслали рок-зірки Мік Джагер і Боно. Святкування сягнули вершини 17 листопада, в день 20-их роковин придушення комуністичними правоохоронними органами мирного протесту в Празі. Ця подія призвела до масових демонстрацій по всій країні, які врешті поклали край 40 рокам влади комуністів. (Радіо „Свобода“)

Уряд США працює над стратегією зменшення безробіття

ВАШІНГТОН. — Президент Барак Обама наступного тижня планує провести спеціальну конференцію для того, щоб визначити стратегію зменшення безробіття і створення нових робочих місць. Програма стимулювання економіки, яку запропонував уряд США практично припинила рецесію. Тепер Білий Дім намагається змінити ситуацію на ринку праці. За словами Президента, стимулювання малого підприємництва та створення нових робочих місць є першочерговою його адміністрації. Останній звіт Департаменту праці США свідчить, що завдяки покращенню показників американської економіки безробіття в країні зростає значно меншими темпами, ніж прогнозувалося. Кількість нових звернень людей у центри зайнятості у перший тиждень листопада була найменшою з початку року. Але загальний рівень безробіття залишається найбільшим за останні 26 років і перевищує 10 відс. („Голос Америки“)

Організаторів терактів судитимуть у Нью-Йорку

ВАШІНГТОН. — Секретар Департаменту юстиції США Ерік Голдер оголосив 13 листопада про те, що суд на підозрюваних в організації атак 11 вересня Галідом Шейхом Мохамедом та його чотирма співучасниками відбуватиметься у цивільному суді Нью-Йорку. За словами Е. Голдера прокуратура буде просити суд усім підозрюваним у злочині винести вирок у вигляді смертної кари. Президент Барак Обама напередодні заявив, що Г. Мохамеда будуть судити з дотриманням усіх процесуальних та законодавчих норм, передбачених у США. Ще п'ятеро утримуваних у в'язниці Івантанамо за звинуваченням в організації терористичних атак, за рішенням Секретаря Департаменту юстиції, буде судити військовий трибунал. („Голос Америки“)

„Голодний саміт“ відбувався у Римі

РИМ. — Провідники світу 16 листопада на зустрічі в Римі обговорили заходи задля стабілізації цін на продукти харчування. Зібрання відбулося рік по тому, як різкий стрибок цін на харчі призвів до хаосу на всій планеті. Організація з продуктів харчування і сільськогосподарства вважає, що понад 1 млрд. людей на планеті потерпає від голоду. Допомогові організації кажуть, що зустріч навряд

чи визначить достатньо амбітні цілі. За день до початку зустрічі в Римі, який уже назвали „голодним“, голова Організації з продуктів харчування і сільського господарства Жак Дюф і Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун провели символічне добове голодування. Вони намагаються зосередити увагу світу на наслідках суттєвого подорожчання продуктів харчування минулого року, яке найбільше позначилося на найбідніших. У розпал кризи минулого року пролунали обіцянки і запевнення, що довготерміновий спад глибоких інвестицій у сільськогосподарські дослідження буде повернуто у зворотній бік. Тепер ці інвестиції потрібні не лише для того, аби нагодувати голодних, а й підвищити рівень виробництва продуктів харчування на 70 відс. у наступні 40 років, щоб прогодувати приріст населення світу. (Bi-Bi-Ci)

Лист А. Лінкольна виставлений на аукціон

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. — Лист часів Громадянської війни в США, написаний 16-им Президентом Абрахамом Лінкольном, буде представлений на аукціоні у Філадельфії за 60 тис. дол. Послання було написане на прохання вчителя 8-річного хлопчика, якого підняли на сміх однокласники після того, як він розповів їм про свою зустріч з А. Лінкольном незадовго до обрання його Президентом США. У ньому А. Лінкольн написав: „Всім зацікавленим особам, я справді зустрічався і розмовляв з Джорджем Івенсом Патеном в травні, в Спрінгфілді, Іліною. З повагою, А. Лінкольн“. А. Лінкольн, що виконував обов'язки глави держави з 1861 по 1865 рік, був першим американським Президентом від Республіканської партії. Президентська діяльність А. Лінкольна привела до посилення виконавчої влади, в дні його правління побудована трансконтинентальна залізниця, ухвалений закон про земельні податки, що вирішив аграрне питання. У квітні 1865 року А. Лінкольн отримав смертельне поранення в театрі. („День“)

Армія Пакистану захопила головні бази „Талібану“

ІСЛЯМАБАД, Пакистан. — Командування пакистанської армії 18 листопада заявило про захоплення більшості опорних пунктів талібів у гірському районі Південний Вазірістан на кордоні з Афганістаном у бойовиків відбито міста Ладха і Сарарога. Пакистанські війська почали широкомасштабний наступ на талібів 17 жовтня. У спецакції брали участь близько 30 тис. військовослужбовців, яким протистояли 10 тис. бойовиків. За офіційними даними, в ході наступу було ліквідовано понад 500 бойовиків, втрати серед пакистанських вояків 70 осіб. Пакистанська влада планує повністю завершити спецакцію до січня 2010 року. На початку листопада влада Пакистану заявила про виявлення в ході військової акції проти талібів зброї, вибухівки та медикаментів, доставлених бойовикам з Індії. У зв'язку з цим Іслямабад почав розслідування індійського втручання у протистояння талібів і уряду в країні. („Кореспондент“)

Вчені – про діяльність Митрополита А. Шептицького

Р. Л. Хом'як

ЛьВІВ. – Шістдесят п'ять років тому упокоївся Митрополит Андрей Шептицький. Його життя, його успіхи для Церкви і народу, його міжнародна діяльність були відзначені в переддень річниці на науковій конференції 30 і 31 жовтня у Львові.

Місце конференції було символічне: Український Католицький університет (УКУ). Митрополит А. Шептицький все своє життя мріяв і діяв для створення такого українського університету. Він заснував Львівську Богословську академію як предтечу університету, але не дочекався здійснення мрії, оскільки різні політичні сили робили все, що могли, щоб українського університету у Львові не було.

Тепер цей університет є і в ньому навчаються студенти з різних країн, різних конфесій. Український Католицький університет – місце християнської єдності, для творення якої Митрополит Андрей робив стільки старань. В новому „Обіжникові УКУ“ є вістка про студентку цього університету, стипендіятку Фонду ім. А. Шептицького, четвертокурсницю Ірину Улбутову, яка вивчає соціальну педагогіку. Вона – протестантка з Луганська, тобто з російськомовного сходу України. УКУ – школа студентки І. Улбутової, як і школа десятків майбутніх священиків, монахинь і катехитів, але й майбутніх керівників України, політиків і освітян.

Львівська конференція мала назву „Митрополит Андрей Шептицький: ерарх, пастир, пророк“. Вона була міжнародною, бо доповіді на ній читали науковці з Польщі, Сполучених Штатів, Італії, Канади та з України.

Єпископ-помічник Дрогобицько-Самбірської єпархії Української Греко-Католицької Церкви Ярослав Приріз виступив з першою доповіддю, в якій намалював біографію Митрополита Андрея як „душпастиря свого народу“, який оновив свою Церкву, починаючи з монашества. Владика Ярослав також відслужив архиєрейську Літургію в каплиці університету в перший день конференції.

Отець Юрій Аввакумов, декан гуманітарного факультету УКУ, говорив про зв'язки і діяльність Митрополита А. Шептицького з російськими греко-католиками – такими, як він сам. Про нього пишуть в пресі, що він „католик, який не зрікся свого православ'я, росіянин, який затишно почувався в українській Церкві“ (вищу освіту він здобув у Санкт-Петербурзі, докторат – у Мюнхені, а священничі свячення – в Українській Греко-Католицькій Церкві, у Львові). Отець Юрій вивчав документи про діяльність Митрополита Андрея, які знаходяться у львівському Центральному державному історичному архіві.

Ліліяна Гентош, старший науковий співробітник Інституту історії Львівського університету ім. Івана

Франка, яка ознайомлена з архівами Ватикану, розповіла про переговори між Ватиканом і Віднем щодо призначення на єпископа дуже молодого тоді монаха (і графа) А. Шептицького. Вона пояснила, що в Австро-Угорській імперії (частиною якої була Галичина) „єпископські призначення здійснювалися імператором за згодою Римського понтифіка на конкретну кандидатуру“. Призначенню А. Шептицького єпископом Станиславівської єпархії передували серйозні державно-церковні дискусії, – підкреслила Л. Гентош.

У періоді між Першою й Другою світовими війнами Митрополит А. Шептицький причинився до створення різних мирянських організацій (Товариство Пресвятої Євхаристії, Апостольство Молитви, Марійське Товариство Молоді, „Обнова“) з метою оновити Греко-Католицьку Церкву. Про це розповів Олег Беген, викладач УКУ, який захистив докторську дисертацію в Люблінському Католицькому університеті в Польщі. Він зокрема згадав, як польські власті атакували Митрополита за створення Українського Католицького Союзу, закидаючи, що це насправді політична партія. В той же час Організація Українських Націоналістів (ОУН) вважала, що творення організації „Українська Молодь – Христові“ ішло на підтримку польської політики в Галичині.

Марта Богачевська-Хом'як з Вашингтону прочитала доповідь про ролі Митрополита А. Шептицького у встановленні та розвитку Української Католицької Церкви у США у 1920-их-1930-их роках. Вона також цитувала недавно відкриті в Україні, в Америці і Ватикані архівні матеріали.

Митрополит А. Шептицький був великим колекціонером старих документів з історії церкви і свого роду. Його представники згуповували ці документи, коли вони з'являлись на ліцензіях в різних країнах.

Євген Чернухін, який викладає новогрецьку мову в Київському університеті, ознайомлений з цим архівом, який, він здогадується, був перевезений зі Львова до Києва десь у 1960-их роках. Він казав, що багато з тих документів ще не описані точно. Там є документи родів Шептицьких і Фредрів (мама Митрополита була донькою польського письменника Александра Фредра), а також документи Львівської консисторії.

Ярослав Кіт з Любліну говорив про спогади львівських євреїв про Митрополита під час Другої світової війни. Отець Петро Ігаладз з Канади презентував нову книжку кореспонденції між Митрополитом і Левом Жіллі, французьким ченцем, який був франкомовним секретарем Митрополита А. Шептицького.

Конференція мала тривати два дні, але через загрозу грипи навчальні заклади були закриті, так що усі доповіді вмістились в один день – 30 жовтня. На другий день в соборі св. Юра відбулась вечірня, а після неї біля гробу Митрополита Андрея в крипті собору о. Іван Дацько провів молитву за Україну.

Учасники конференції одногзгідно постановили і в майбутньому влаштовувати такі конференції – з огляду на великий і ще не вивчений матеріал про Митрополита А. Шептицького.

НА ТЕМИ ДНЯ

Великі виклики

Петро Часто

Колись Володимир Винниченко писав, що історію України не можна читати без брому. Але читати про сьогоднішню ситуацію в Україні – вже й бром не помагає. Тому для спокою душі доцільно обмежуватися якнайпростішими текстами, котрі закінчуються типово українськими візіями: „Врешті-решт все буде добре“ або принаймні – „якось-то буде“. Бо чим проникливіший автор, тим менше надій на щасливе майбутнє України залишає.

Не бажаючи неприємно вразити наших читачів, все ж зважуся на цитування декількох висновків, з якими тяжко не погодитися і так само тяжко погодитися, хоч вони зроблені не просто глибокими, а можна сказати – талановитими аналітиками-ерудитами.

„...Українці знаходяться напередодні Шостої Руїни, яка знову виникатиме через інтелектуально-культурну, моральну та фахову неспроможність „еліти“ на тлі суперництва за контроль над Україною між умовно-західною та умовно-російською цивілізаціями...“.

„...Коли культури різні, а цивілізація одна, як от культури різних емігрантів в США, то культури з часом порозуміються. Коли культура одна, а цивілізації різні, як от в Україні, то порозуміння без утворення цивілізаційної єдності практично неможливе. В Україні завжди був мир, коли напрямок цивілізаційного паразитування всіх українців владштував. Коли ж різні частини України бажали паразитувати на різних цивілізаціях, то в Україні виникали конфлікти, які закінчувалися „руїнами“. І після нинішньої можливої „руїни“ Україна, без сумнівів, з часом відродиться як цілісна країна, але може назавжди втратити українство...“.

„...Українству, у розумінні цивілізаційного паразитування, так чи інакше кінець. Не має значення, чи буде здійснено спробу пристати до тієї чи іншої цивілізації цілою країною чи країну буде розділено на шматки – кінець українства буде кінцем того цивілізаційного паразитування, яке досі Україна демонструвала світові. України, яку ми знали, вже скоро не буде“.

Це уривки з трьох статей київських дослідників Сергія Дацюка і Костянтина Матвієнка – „Перспективи українства“, „В чому суть українства?“ і „В новому світі українству нема місця“.

Сумним висновком і „нетрадиційною“ для українського слуху порадою закінчує аналітичну статтю „Українська криза: можливості „нетрадиційного“ лікування“ у львівському журналі „Універсум“ дуже цікавий публіцист Володимир Вітковський. Маючи на увазі таке нове явище у світі, як чужоземні урядовці та цілі органи влади, яких певна країна запрошує до себе на контрактній основі, цей автор запитує, чи не варто й українцям „найняти собі ісландський парламент, новозеландський уряд і сінгапурський Верховний суд?“. Він вважає, що ця практика стане через два-три десятиліття звичною, тому Україні варто поквпатися, бо згодом чужоземні послуги значно подорожчають.

Багато й інших авторів перегукуються з С. Дацюком, А. Матвієнком та В. Вітковським у тій тезі, що Україна безнадійно відстає від цивілізацій, між якими перебуває, тобто від російського Сходу й європейського Заходу. А на власний „цивілізаційний проект“ вона, мовляв, неспроможна, бо хоч „раз-у-раз відтворювала досить конкурентну культуру, але після часів Київської Русі, зокрема після часів Сагайдачного була цивілізаційно несамотійною, паразитарною“.

Вповні в класичному дусі Освальда Шпенглера С. Дацюк та А. Матвієнко розрізняють культуру і цивілізацію, але до другої, таке враження, ставляться, як до вищого, прогресивнішого рівня розвитку людства. І це дуже дивує. А ще більше – що Росію вони мають за окрему цивілізацію. Це ж саме та теза, котру активно пропагують теперішні кремлівські геополітичні стратегії, намагаючись обґрунтувати вічну імперськість Росії, цивілізаційну самодостатність „російського міра“. При цьому вони фальшують, підмінюють поняття, бо цивілізація – це те, що самодостатнім не може бути в принципі. Щоб мати хоч якийсь підстави стверджувати подібне, московські теоретики неоімперіалізму вживають щодо своєї „цивілізації“ привабливе означення – православна. Але це вже – елемент культури, історично-релігійної спадщини, тобто той головний елемент, який і в Росії, і в Європі все більше витісняється самим характером цивілізації, оскільки їй іманентно властива байдужість до культури, до релігії, до духовного життя. Не тільки О. Шпенглер і не тільки європейські найвідоміші європейські дослідники кризи культури, але й визначні українські автори (Володимир Янів, Яким Ярема, Іван Мірчук, Олександр Кульчицький, Микола Шлемкевич та ін.) розуміли цивілізацію як виродження культури. Тому ледве чи доречно порушувати питання, хто більше в сьогоднішньому світі цивілізованіший і хто, отже, може і повинен служити прикладом для інших, „відсталіших“ народів. Інакшість і відсталість – це різні речі. Позбуватися внутрішньої, культурної інакшости заради належання до котроїсь з двох сусідніх цивілізацій – це, м'яко кажучи, поспішні, непродуктивні заклики. По-друге, фундаментальні зміни не стаються на заклики, хоч би й найрозумніші – вони приходять самі, і то з невідворотністю.

Завжди були консерватори, котрі не бажали жодної новизни, вважаючи, що вона ніколи не несе добра. І завжди були новатори, які вітали зміни і яким здавалося, що вони тими змінами керують. Але насправді всі доленосні злами – у владі вищих сил. Добрих чи злих – це вже як бачить справу індивідуальна душа. Шлях від первісного общинного ладу – через феодалізм, капіталізм, науково-технічну революцію – до інформаційно-технологічних суспільств не був пройдений як результат чийогось бажання, а тому тільки, що він мав власну, незалежну від людської волі логіку розвитку.

Сьогоднішній світ стоять на порозі особливої зміни – на про-

(Закінчення на стор. 17)

Уточнення

У статті „Дослідження популяційної генетики“ (ч. 43) на початку має бути: „Відомі львівські дослідники Зиновія та Олександра Служинські...“

Листи до Президента України

Для багатьох українців старшого віку листи до офіційних державних чинників тривалий час видавалися ризиковною, небезпечною справою. Їхні діди пам'ятали часи, коли можна було висловити свою думку з того чи іншого приводу у листі до керівника будь-якого рангу чи до столичної газети. Пізніше настали часи, коли у текстах листів почали шукати прихований зміст і прискіпуватися до авторів, щодо яких влада могла сумніватися у їхньому соціальному походженні, революційному минулому чи поглядах на соціалістичну дійсність. Необачне слово могло призвести до позбавлення волі або коштувати життя. Краще вже не писати... Але засоби масової інформації були змушені до обов'язкових „відгуків трудящих” на промови „вождів”, постанови партійних комітетів чи з'їздів. Такі листи-відгуки активно писали самі працівники редакцій або інструктори партійних комітетів, підшукуючи до готових текстів авторів робітничого походження і бездоганної, з партійного погляду, репутації. Звісно, ділових думок у таких листах не було.

Коли відійшли часи масових репресій, на заваді листуванню з начальством став залишений тими репресіями страх перед помстою, переслідуванням за висловлювання особистої думки. Звісно, до Сибіру вже не запроторювали, а от відпустки в літню пору могли не дати, загальмувати чергу на отримання житла, позбавити щомісячної преміальної винагороди.

Однією з ознак демократичного устрою молодої української держави стала поява в інтернет-представництві Президента України Віктора Ющенка електронної сторінки „Листи громадян”. У ній вміщуються не лише тексти листів, які надійшли електронною поштою, а й фотокопії послань, надісланих звичайною поштою. Такі рукописні листи ще раз підтверджують, що мова йде про оригінальні людські документи, ніким не підроблені, не зфальшовані.

Провідною темою листів до Президента України Віктора Ющенка впродовж жовтня-листопада стало обговорення проєкту нової Конституції. Пишуть люди різного віку – від першкурсниці Львівського національного університету ім. Івана Франка Олі 3. до 72-річного шахтаря Олексія Максюті з хутора Зелена Долина Дніпропетровської області. У листах немає патосного схвалення проєкту, зате висловлені конкретні думки і пропозиції, що стосуються окремих статей Основного закону.

Тамара Комарницька, аспірантка Київського національного університету ім. Тараса Шевченка зауважила, що до проєкту не включено право звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини. У ряді листів висловлено більш загальні, але теж актуальні поради. Станіслав Ковальчук з Славуті вважає, що партійні передвиборні списки кандидатів повинні складати самі виборці, тоді до парламенту будуть обрані відомі їм люди. Володимир Царинний пропонує взагалі скасувати визначення „народний депутат” і називати парламентаріїв „депутатами Верховної Ради”, тому що народ, голосуючи за списками, тих депутатів насправді не бачив і не обирав. Рішення Всеукраїнського референдуму, на його думку, не повинна затверджувати Верховна Рада. Шахтар О. Максюта написав до Президента, що треба заборонити Комуністичну партію України і зажадати від Росії відшкодування за збитки від Голодомору.

Усі листи Президент В. Ющенко передає до Національного інституту стратегічних досліджень, де їх вивчають, систематизують і узагальнюють для практичного використання. Але це вже технічний бік справи. Головне ж у тому, що усі в Україні мають можливість листового спілкування з Президентом та іншими відповідальними особами і таким чином утворюють ту позитивну спільноту, яку у світі називають демократичним суспільством.

ЛИСТОПАД В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Як Президента Росії не пустили до Криму

12 листопада 2004 року міжнародний дитячий табір „Артек” в Криму і російський банк зовнішньої трогівлі – „Внешторгбанк” підписали угоду про продаж росіянам пансіонату „Гліцинія”, який раніше був літньою резиденцією генеральних секретарів Комуністичної партії Радянського Союзу Микити Хрущова, Леоніда Брежнєва, Юрія Андропова і Михайла Горбачова. До 1997 року пансіонат належав до санаторію „Нижня Ореанда”, потім його передали податковій адміністрації, а у 2004 році прем'єр Віктора Янукович передав „Гліцинію” Державному управлінню справами, яке очолював Ігор Бакай (нині – громадянин Росії), а той закріпив його за „Артеком” і дозволив продаж. Пансіонат оцінили у 40 млн. дол. Росія на початку 2005 року заплатила 2 млн. дол. і оформила документи на власність.

„Нижня Ореанда” складається з 11 літніх урядових резиденцій, у яких проводили дозвілля Віктор Ющенко, Юлія Тимошенко, Петро Порошенко та інші. Це – перший маєток російських царів Романових на Південному березі Криму. Резиденції розташовані на терасі, з чарівним видом на море. Високі сосни, простір, великий парк з альтанками.

Коли Президентом України був Леонід Кучма, то з Президентом Росії Володимиром Путіним він зустрічався в Криму. Якось В. Путін зауважив, що приїздив би до Криму частіше, якщо Л. Кучма дозволить. Тоді і з'явився проєкт створення літньої резиденції В. Путіна в „Гліцинії”.

Але 13 травня 2005 року у справу втрутився новий Президент України Віктор Ющенко, який вважав, що чимало угод, підписаних в часи президентства Л. Кучми, слід переглянути. Уже в березні 2005 року уряд України скасував постанову про відведення 352 гектарів земель Ялтинського природного гірсько-лісового заповідника під мислив-

Пансіонат „Гліцинія”.
Фото: resorts.ukrbiz

ські угіддя В. Путіна.

Прокуратура Криму в інтересах держави подала 20 травня 2005 року позов у Господарський суд Києва про визнання недійсною угоди про продаж „Гліцинії”. Суд задовольнив позов. Гроші було повернено Росії.

Після закінчення розрахунків Москва висловила жаль з приводу цього рішення. У Києві народний депутат Геннадій Москаль, колишній начальник міліції Криму, теж заявив, що В. Путін затаїв образу на В. Ющенка і Україну. Він сказав кримській газеті „Новий регіон”: „Хіба не можна було віддати? Принесли б йому бочечку кримського вина, камбали свіжої і поговорили б. Не було б газових війн та інших проблем з Росією. Чи є розум у нашого керівництва?”.

Верховна Рада вирішила узяти на свій баланс пансіонат „Гліцинія”. У парламенті було зареєстровано проєкт постанови авторства правника Юрія Кармазіна, активного учасника колишнього руху „Україна без Кучми”. Він вважає, що 20 гектарів „Гліцинії” – це найдорожча в Україні земля, половина якої – Лівадійський парк-пам'ятник садово-паркового мистецтва, решта – ботанічний заказник. Цей скарб повинен завжди належати Україні.

Л. Хм.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожен зміню адресу – \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda”.
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ”

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

буде висилати різдвяні привітання та малі посилки військовикам
американцям-українцям, що служать своїй державі поза межами Америки.

Як і минулого року, звертаємось до громади подати нам імена, адреси та
відзначення наших українців-військовиків, щоб включити їх до наших
привітань та молитов.

УНСоюз буде висилати вітання та посилки перед 25-им грудня 2009 р.

Name: _____

Rank : _____

Address: _____

Просимо вислати всі інформації до Головної Канцелярії
до 14 грудня 2009 р. на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
UNA National Organizer – Oksana Trytjak
2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: 1-973-292-9800 x 3071 • e-mail: oksanauna@comcast.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Читаймо українською мовою

У нашої сучасниці, української письменниці Ліни Костенко в історичній поемі „Берестечко“ є такі слова:

*Вони вважають мову нашу бідною
І нас вважають темними людьми.
Але ж, диви, найпершу в світі
Біблію –
Слов'янську – миру появили ми!*

Довго не потрібно копирсатися у схронах пам'яті, аби зрозуміти, що так воно і є. Ось такий простий приклад. На жаль, не всі про те пам'ятають, але ж тільки в українській мові, в тій формі, коли в побудові речення ми до когось звертаємося, то відслідковується таке чітке, не притаманне іншим мовам, закінчення: мамо, сестро, Марійко, Андрійку, вітре, Україно, батьку, брате, місяченьку, річеньку тощо...

Найближча спорідненість з церковнослов'янською мовою доводиться вже навіть у той спосіб, що, скажімо, в російській мові таке закінчення в зворотній формі слова мають лише тоді, коли йдеться про церковнослов'янські тексти молитов: „Отче наш“, „Богородице Діво - Заступнице“ та хіба ще в Олександра Пушкіна: „Чего тебе надобно, старче“. Напевно і все... Тобто, якщо цей мовний момент в російській мові носить запозичений характер, то в українській мові це становить її природу. Українська ж мова впевнено наголошує на свою родову причетність до стародавніх рукописів та церковного письма і переконливо доводить це низкою доказових прикладів.

А нас, українців, дехто намагається переконати в тому, що, мовляв, українська мова – це надуманий хуторянський витвір або невдале відгалуження польської мови. Але ж з усього бачимо, що це не так. Відтак ще і ще раз можемо пишатися нашою мовою, нашою літературою та припадати до читання українських книжок, бо тільки в них ми знаходимо правду про самих себе, тільки в них все природно і органічно осягається розумом. Бо й на це моє твердження є досконалий приклад із Святого Писання.

Апостол Павло у Першому посланні до коринтян писав: „А тепер, як прийду я до вас, браття, і до вас говорити буду чужою мовою, то який вам користь зроблю, коли не поясню вам чи то відкриттям, чи

Солістка мурманського ансамблю „Лелеки“ Мирослава Аряшкіна з „Кобзарем“.

знанням, чи пророцтвом, чи наукою. Як багато, наприклад, різних мов є на світі, і жодна з них не без значення! І коли я не знатиму значення слів, то я буду чужинцем промовцеві, і промовець чужинцем мені“.

Наполегливо пропоную до читання книги, якими зачитуються в нашій мурманській громаді. Після поїздки на „Гуцульський фестиваль“, який відбувався на Буковині, мені пощастило придбати книги буковинської письменниці Марії Матіос „Майже ніколи не навпаки“, „Солодка Даруся“, „Москалиця“ та інші. Мало сказати, що ці книжки цікаві. Це історичні, етнографічні та культурні метрики буковинського народу, окреслені в літературі.

Хочу зупинитися на книжках Антоніни Листопад „Почаїв“ та „Соловки“. Написано письменницею так міцно, так життєво та документально-правдиво, що жодний переповідник не в силі буде того зробити до пуття.

Відтак – читаймо українською мовою! Шануймо наших літературних геніїв. Шануймо українську книгу!

Наталія Литвиненко-Орлова,
Мурманськ, Росія

Щира подяка „Свободі“ і її читачам

У переддень Дня Подяки дозвольте повернутися до подій п'ятирічної давнини. Газета „Свобода“ 8 жовтня 2004 року серед дописів з редакційної пошти надрукувала повідомлення з закликом: добровільними внесками допомогти врятувати тяжко хвору київську студентку Соломію Мельник.

Хвилюючись за долю дівчини, тоді першокурсниці Національного університету театру кіно і телебачення ім. Івана Карпенка-Карого, дописувачі Ірена Стецура та я емоційно запевняли добродійців у її великому сценічному майбутньому. І Всевишній прийняв наші молитви. 25 лютого 2005 року „Свобода“ писала про поступове одужання юної киянки, назвала милосердних

жертводавців.

А нині з радістю бачимо, що не помилилися в оцінці її таланту. Вже кілька років С. Мельник успішно виступає на сцені київського театру „Дах“.

Своїм своєрідним голосом вона вразила чернівчан на цьогорічному, вже 20-му фестивалі „Червона Рута“ 15-20 вересня і здобула гран-прі та диплом переможця з-поміж 400 молодих виконавців у різних жанрах з України та закордоння.

Усім добросердечним щедрим українцям у цей четвертий четвер листопада – велика і сердечна подяка від родини та близьких Соломії Мельник.

Сергій Панько,
Нью-Йорк

Без мови немає національної гідності

Складаю особливе признание редакторів Петрові Частові за його проникливий коментар „Тріска в чужому оці“ („Свобода“, 25 вересня). Основна тема – ставлення до української мови. Справді, не одна чи дві, а три України (схід, захід і світове українство) виявляють у цій справі різні світогляди, різні рівні самосвідомості. Йшла мова про полеміку, що розгорнулася навкруги цього питання, починаючи від спостережень Аскольда Лозинського „Болюче питання мови“ (31 липня) до критичних зауваг д-ра Володимира Білецького з Донецького університету „Що легше – „носити прапорці на Майдані“ чи „перти плуги“? (4 вересня) і репліки Дмитра Гнапа в „Українській правді“ (2 вересня). Всі три погляди віддзеркалюють різні грані реальності.

Найяснішою, на мою думку, є позиція А. Лозинського. Він вказує на тривожний стан, де „від Збруча на схід майже всі розмовляють між собою російською мовою“, і що це вважається за „нормальне“. Його пропозиція „позитивної дискримінації“ на користь української мови неприйнятна в урядових колах України, де навіть Президент Віктор Ющенко заявив, що він „не може насильно впроваджувати українську мову“. Погляди А. Лозинського збігаються з поглядами П. Часта, який підкреслює, що українська держава постала саме

для українського відродження, і обов'язок національної верхівки – діяти тому ж намірі.

Погляд д-ра В. Білецького, який пов'язує розвиток української мови з „успіхами української нації“ звучить надто опортуністично. Мої друзі на північно-американському континенті відчували себе українцями і розмовляли українською мовою в найчорніші дні безнадій і репресій українського народу. До речі, ми вважали, що наша гідність і самосвідомість не дозволяли нам інакше чинити.

В своїх заувагах Д. Гнап визнає, що занепад української мови турбує діаспору, хоч радить „не гвалтувати делікатне мовне питання“ і „зосередитися над розвитком бізнесу“ в Україні. Знаємо з прикрого досвіду (п. Гельбіг та інших), як проблематично здійснювати нормальну підприємницьку співпрацю в Україні.

Один з симптомів такого почуття мовної меншевартості є рішення авторів (редакторів) не перекладати російськомовні тексти на українську мову в своїх публіцистичних працях. Читав, що Микола Скрипник знаменито володів російською мовою, але брав з собою перекладача, коли їздив в Москву з офіційними справами. Лише такою поведінкою вилікуємося з „комплексу малоросійства“.

Юрій Ганас,
Анкастер, Онтаріо, Канада

І прозою, і віршем – листи про Україну

Майбутнє України непокоїть **Михайла Феша** з Таусону, Арізона, який у листі до редакції застерігає від небезпеки з боку Росії, котра може знову рушити з військом до іншої держави „визволяти своїх громадян“, як робила це торік на Кавказі. Автор листа вважає, що Україну повинно взяти під захист НАТО.

У кількох листах продовжує цю тему **Юрій Кравчук** з Вільмінгтону, Делавер, котрий стає на захист української мови від зазіхань з боку Росії, нагадує про етнічну спорідненість з Україною російської Кубані.

Україні присвячені кілька поезій, надісланих до „Свободи“. **Іван Кочубей** з Черкас прислав два вірші – „Бандера – прапор України“ і „Голос правди“.

Любомира Гайовська-Бойко з Юніону, Нью-Джерзі, написала вірш „Мої думки“, у якому вболіває за долю народу, який „прогавив Божий дар – прославлений Майдан“ і тепер „збився з праведної дороги“. Але авторка вірить, що лихо минеться „і любий мій народ прозріє й вернеться на вірний шлях“.

Ярослав Гальчук з Сейнт-Катеринсу, Онтаріо, Канада, прислав вірш „О, мово наша!“, написаний на захист української мови від чужинських слів. У листі Я. Гальчук осуджує громадськість України, яка неспроможна позбутися пам'ятників Леніна, визнати патріотами вояків Української Повстанської Армії.

Два вірші Заслуженого артиста України Ростислава Василенка

надіслала **Анна Марків** з Ірвінгтону, Нью-Джерзі. Обидва написані на її день народження. Про себе А. Марків пише, що приїхала з Тернопільської області відвідати могилу матері в Савт-Бавнд-Бруку і залишилася заробити грошей, щоб допомогти трьом дітям і 11 онукам. Своєю долею вона задоволена: вдалося допомогти свої родині у навчанні і лікуванні. 22 жовтня А. Марчук виповнилося 69 років, а також цього року минає 50 років подружнього життя. Вона шкодує, що цей день зустріне далеко від дому, але пише: „Я на життя ніколи, ніколи не нарікаю, а Богові дякую за ласку, що живу і ще можу працювати“.

16 жовтня у „Свободі“ було вміщене прохання Товариства інвалідів „Надія“ з Чорткова Тернопільської області передплатити для них „Свободу“, на яке відгукнулася виконанням прохання Любомира Шеремета з Чикаго. Майже одночасно **Леся Фльорчук** з Дітройту написала, що 81-й відділ Союзу Українок Америки кілька років висилав допомогу цьому Товариству на приватну адресу координаторки товариства Юлії Курської, яка померла 14 квітня. Замість неї стала координаторкою Ганна Зінкевич, яка написала, що син померлої не хоче мати з Товариством нічого спільного. Тепер адреса Товариства: вул. Шевченка, 33, Чортків, Тернопільська область, 48500 Ukraine. Добре, що Л. Фльорчук повідомила нову адресу – відділ передеплати зробить відповідне уточнення.

УНС звітує...

(Продовження зі стор. 1)

„Українського тижневика“.

Цими днями буде застосовано один з чинників зменшення видатків видань УНС, – зміною друкарні, що, згідно з підрахунком, повинно заощадити 35 до 40 тис. дол. річно.

У свою чергу, головний секретар Христина Козак підкреслила, що успіхи треба завдячувати зростові продажу Пенсійних грамот на суму понад 20 млн. дол. впродовж перших дев'яти місяців 2009 року, в порівнянні з продажем на суму 11.4 млн. дол. за цілий 2008 рік. „Успішність поліпшується завдяки стратегії продажу Пенсійних грамот, що провадить до можливості продажу інших товарів“, – заявила вона. – Агенти тепер починають також мати кращі успіхи в продажі Грамот життєвого забезпечення УНС“.

Продовжуючи, головний секретар звітувала, що УНС тепер має 169 відділів, організованих у 23 округах у США і Канаді. Вона також підкреслила, що УНС намагається поширити пільги своїм членам у США і Канаді. Для прикладу, повідомила про співпрацю УНС з Забезпеченою фірмою авт (High Point Auto Insurance) у штаті Нью-Джерсі, що уможливило членам УНС дістати дешевше забезпечення авт у згаданому штаті. Такі ж можливості плянується використати і в інших штатах.

Касир Рома Лісович зосередилась виключно на фінансових успіхах, зокрема на теках вкладів і зростові активів. Вона підкреслила, що більшість забезпечених фірм зазнали у 2008 році втрат у вкладах, УНС натомість мав здоровий ріст у приходах зі своїх вкладів. Консервативна політика УНС стосовно вкладів допомогла охоронити теки вкладів в часі світової фінансової кризи.

Варто підкреслити й те, що за

останніх сім років УНС не купував звичайних чи привілейованих акцій, і також не мав жодних проблем з наданими моргеджами впродовж згаданої кризи. УНС натомість був одним з малої групи забезпечених фірм, що звітував про зріст приходів з вкладів у 2008 році, коли біржа занепадала і панував фінансовий хаос.

Цього року теки боргових цінних паперів мають успіх, приходи від вкладів у перших дев'яти місяцях 2009 року становили 3.6 млн. дол. і перевищили суму 2.9 млн. дол., досягнуту у тому самому часі 2008 року. Загальна сума активів УНС досягла небуденних успіхів – 98.8 млн. дол. на 30 вересня 2009 року – у порівнянні з кінцем 2008 року на суму 76.8 млн. дол.

Р. Лісович підкреслила, що Фестиваль української культури на Союзівці, організований Українською Народною Фундацією в 2009 році, був дуже успішним, з участю 7,000 осіб, згідно з підрахунками штатної поліції. У минулому році фестиваль відвідало 3,000-4,000 осіб. Згідно з її відомостями, третина цього річних відвідувачів вперше побували на Союзівці.

Р. Лісович представила порівняння статусу УНС з іншими братськими організаціями в Америці.

Коротко звітував Головному Урядові керівник Союзівки Нестор Паславський, який говорив про літній сезон 2009 року підкреслюючи 25-відсоткове збільшення дитвори і підлітків, які були учасниками різних таборів Центру української спадщини на Союзівці.

Звіти комісій

У п'ятницю ввечері, 6 листопада, і суботу вранці, 7 листопада, комісії Фінансова, Братська/Організаційна, Союзівки, Канади і Видань відбували свої окремі наради. Всі вони звітували Головному Урядові у суботу після полудня.

Фінансова комісія обговорюва-

ла пропонуваний бюджет на 2010 рік, що передбачає 12-відсотковий зріст приходів з вкладок на поліси до 36.45 млн. дол., зиск з продажу Пенсійних грамот, що є головним рушієм росту, та прибутки з вкладів приблизно на 6 відс.

Братська та Організаційна комісія запропонували деякі рекомендації стосовно продажу товарів УНС і програм на Союзівці, оголошення про програму стипендій УНС і пропагування видань УНС – безплатну одномісячну доставку газет можливим майбутнім членам УНС та передплатникам. Комісія також запропонувала повернення відзначок членської приналежності УНС і запропонувала, щоб округи УНС брали активнішу участь в організуванні місцевих імпрез і пропагуванні УНСоюзу.

Комісія Союзівки обговорювала кілька можливостей зібрання фондів для Центру української спадщини, підкреслила потребу створення з жертводав-

(Закінчення на стор. 19)

Звітує головний секретар Христина Козак.

Президент УНСоюзу Стефан Качарай і скарбник Рома Лісович на нарадах Головного уряду.

Головний уряд Українського Народного Союзу (2006-2010)

Екзекутивний Комітет

Президент

Стефан Качарай – Stefan Kaczaraj
Ukrainian National Association
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

Перший Заступник Предсідника

Зенон Голубець – Zenon Holubec
5566 Pearl Rd.
Parma, Oh 44129

Другий Заступник Предсідника

Михайло Козюпа – Michael Koziupa
26 Summit Ave.
Cedar Knolls, NJ 07927

Директор для Канади

Мирон Грох – Myron Groch
16 Kevin Dr.
Fonthill, ON L0S 1E4 CANADA

Головний Секретар

Христина Е. Козак – Christine E. Kozak
Ukrainian National Association
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

Касир

Рома Лісович – Roma Lisovich
Ukrainian National Association
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

Контрольна Комісія

Славко Тисяк – Gerald Tysiak

38 Providence Dr.
W Sand Lake, NY 12196
Василь Шеремета – Wasyl Szeremeta
1510 Hilltop Ter.
Huntingdon Valley, PA 19006

Евген Щерба – Eugene Serba
233 Belaire Dr.
Mt. Laurel, NJ 08054

Радні

Мая Лев – Maya Lew
245 E 25th St., Apt 8-G
New York, NY 10010

Глорія Горбатий – Gloria Horbaty
3 Pequot Rd.
Wallingford, CT 06492

Микола Філь – Nicholas Fila
105 Latham Ridge Rd.
Latham, NY 12110

Евген Осціславський – Eugene Oscislowski
5 Stable Ln.
Flemington, NJ 08822

Мирон Пилипак – Myron Pylypiak
11204 SE 234th St.
Kent, WA 98031

Оля Черкас – Olya Czerkas
565 Riviera Bay Dr. NE
St Petersburg, FL 33702

Альберт Качковський – Al Kachkowski

126 Simon Fraser Cres.
Saskatoon, SK S7H 3T1 CANADA

Богдан Кукуруза – Bohdan Kukuruza
5441 N Neva Ave.
Chicago, IL 60638

Любов Стрілецька – Lubov Streletsky
9804 Hardy Rd.
Philadelphia, PA 19115

Стефанія Гаврилюк – Stephanie Hawryluk
53 Michael Dr.
Cottkill, NY 12419

Почесні Члени

Анна Чопик – Anna Chopek
1001 Oppenheimer Dr. #101
Los Alamos, NM 87544

Мирон Куропась – Myron Kuropas
107 Ilehawood Dr.
DeKalb, IL 60115

Тарас Шмагала Ст. – Taras Szmagala Sr.
10976 Tanager Tr.
Brecksville, OH 44141

Анатолій Дорошенко – Anatole Doroshenko
16955 Sycamore Ct.
Northville, MI 48168

Уляна Дячук – Ulana Diachuk
163 Prospect Pl.
Rutherford, NJ 07070

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Зустріч Генерального консула України з „Клубом-500”

Генеральний консул України в Чикаго Костянтин Кудрик на зустрічі з членами „Клубу-500”.

ЧИКАГО. – „Внесок, який зробили члени Товариства приятелів Генерального консульства України в Чикаго „Клуб-500”, важко переоцінити,” – цими словами розпочав свій виступ Генеральний консул України в Чикаго Костянтин Кудрик на зустрічі, яка відбулася 9 жовтня. Це був вияв вдячності уряду України за велику підтримку з боку української громадськості.

11 грудня 1992 року відбулися установчі збори „Клубу-500”, що постав з ініціативи св. п. д-ра Дарії Маркусь і її чоловіка проф. Василя Маркусь.

500 членів товариства зобов'язувалися влатити на потреби консульства по 500 дол. Ентузіазм громади, при фінансовій підтримці фінансових установ і банків, позитивно розв'язав проблему, й уже 2 жовтня 1992

року відбулося відкриття першого в США Генерального консульства України в Чикаго в приміщенні Українського культурного осередку. На урочистості були присутні міністер закордонних справ України Анатолій Зленко, Посол України в США Олег Білорус і новопризначений Генеральний консул Анатолій Олійник. Так було створено міцну основу дальшої діяльності, яку продовжувало Товариство приятелів.

Першорядним завданням „Клубу-500” було придбання фондів на повне утримання консульства до кінця 1994 року, а опісля – допомога в придбанні на власність будинку консульства.

Після виїзду Д. Маркусь до Києва в 1993 році „Клуб-500” очолила Дарія Ярошевич (1993-1996), згодом, в 1996 році, – Лідія Шандор, а

від 1998 року – Іванна Річардсон.

Ця зустріч відбулася в Українському інституті модерного мистецтва, в приємній товариській атмосфері, з вином і закусками.

Запрошені мали нагоду ознайомитись з усіма консулами і працівниками представництва України на північнозахідній території США та заслухати докладний звіт І. Річардсон про діяльність Товариства. Своє повідомлення вона ілюструвала відеофільмом, який був базований на сторінках уже готової до друку пропам'ятної книжки, та додатковими фотографіями з минулого. Книжку спільно опрацювали Д. Ярошевич та І. Річардсон під заголовком „Товариство приятелів Генерального консульства України в Чикаго „Клуб-500”. Архів матеріалів був переданий Українському національному музеєві в Чикаго.

Іванна Т. Горчинська

Український...

(Закінчення зі стор. 1)

сучасної Росії та декількох представників інших держав охарактеризувати Голодомор як „природне явище”, морально зобов'язане вічно пам'ятати всі 10 млн. жертв антиукраїнського геноциду.

„Ми ніколи не перестанемо нагадувати людству про святість життя і Богом дані права кожної людини. Ми нагадуватимемо політичним провідникам світу, що вони вже не мають необмеженої і незаперечної влади знищувати життя... в Україні чи в будь-якій іншій країні світу”, – сказав Архiepіскоп Антоній.

П'ятеро ерархів, в їх числі – Митрополит УПЦ в США Константин, Митрополит Української Католицької Церкви (УКЦ) в США Стефан Сорока, єпископ УПЦ в США Даниїл, єпископ-емерит УКЦ в США Василь Лостен, понад 30 священників та дяків обох конфесій просили в Бога ласки для душ загиблих в часи Великого голоду.

Першу промову виголосила президент Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) Тамара Гало-Олексій, вона ж вела подальшу програму відзна-

чень. Вона закликала присутніх в ім'я і в пам'ять жертв українського Голодомору-геноциду взяти на себе зобов'язання ширити правду у світі про той непростимий злочин проти людства.

Представник Державного департаменту Віліям Поуп зачитав заяву Президента США Барака Обами з нагоди відзначення Голодомору, в якій він наголосив, що пам'ять про Голодомор в Україні допоможе уникнути подібних трагедій у майбутньому.

Виступ сенатора від штату Нью-Йорк Чарлза Шумера засвідчив, що цей політик спромігся на важливу еволюцію у своїх поглядах. Як відомо, раніше він схилився до думки, що Україну слід повернути у зону впливу Росії. Цього разу перед українською аудиторією Ч. Шумер заявив, що США „повинні використати всі засоби, щоб Росія ніколи не змогла позбавити Україну незалежності. США повинні стояти разом з Україною, щоб зберегти її вільною”. Сенатор також визнав, що Голодомор своєю головною ціллю мав знищення українців через їхню національну належність: „В Українському Голокості загинуло 10 мільйонів людей – більше, ніж в якому-небудь іншому в минулому чи в сучасності. Це було

найбільшим вбивством людей через їхню національність, що людство коли-небудь знало”.

Президент УККА Т. Гало-Олексій повідомила, що на адресу цього молитовного зібрання надійшов лист від конгресмена Сандера Левіна, автора законопроекту про побудову пам'ятника жертвам Голодомору на федеральній землі Вашингтону, Округ Колумбія, та зачитала заяву сенатора від штату Нью-Йорк Крістен Джелібранд, котра передала вітання всім, хто зібрався для відзначення антиукраїнського геноциду, подякувала УККА за організацію цього заходу та висловила вдячність за приєднання і її голосу до тих, хто вшановує пам'ять жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні.

Також виступили представники Української держави: Посол України в США Олег Шашур та Постійний представник України при ООН Посол Юрій Сергєєв.

Посол О.Шашур розповів, що в даний час створюється „Книга Національної Пам'яті України”, яка вже нараховує 22 тис. сторінок. Це історичні дані, свідчення очевидців, офіційні документи з архівів. Книга буде доповнена електронічною картою Голодомору, яка вказуватиме відомо кількість та імена загиблих у кожному селі і кожному місті.

„Сьогодні ми втішаємося результатами наших зусиль з міжнародного визнання Голодомору, досягнутими завдяки цілеспрямованості і рішучості багатьох людей – вчених, членів українських громад, наших друзів за кордоном і, передусім, завдяки величезним зусиллям Президента Віктора Ющенка”, – підкреслив Посол О. Шашур. Він також повідомив, що Міністерство культури України оголосило конкурс на найкращий проект пам'ятника жертвам Голодомору в столиці США, Вашингтоні.

Посол Ю. Сергєєв розповів про подальшу працю в Організації Об'єднаних Націй з метою поширення у світі знань про Голодомор, цю найтемнішу сторінку української історії.

Марк Едварс, продюсер фільму „Живі”, прем'єра якого відбулась того вечора в Нью-Йорку в Музеї історії, зазначив, що його головним пріоритетом при створенні фільму були простота і зрозумілість теми загальній аудиторії та збір

свідчень звичайних українців по цілій Україні, оскільки ця „праця мала бути виконана негайно, бо ми усвідомлювали, що минуло вже 75 років і це, напевно, остання можливість їх зафіксувати”.

У заключному слові Митрополит С. Сорока подякував присутнім за участь, управі УККА – за організацію цього відзначення, а Його ексселенції Архiepіскупові Тимоті Доланові, главі Римо-католицької єпархії Нью-Йорку – за надання катедрального собору св. Патрика для екуменічної служби.

На завершення український хор „Думка” під диригуванням Василя Гречинського заспівав молитву за український народ „Боже Великий, Єдиний”.

Сенатор від штату Нью-Йорк Чарлз Шумер.

Президент Українського Конгресового Комітету Америки Тамара Гало-Олексій.

(Зліва) Єпископ Василь Лостен, Митрополит Константин, Митрополит Стефан Сорока і Єпископ Даниїл. Фото: Рас Челак

Зустрічі президента СКУ Євгена Чолія в Польщі і в Україні

ПЕРЕМИШЛЬ, Польща. – 9-12 жовтня президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій побував у Польщі. Метою його поїздки була участь у VI з'їзді Об'єднання українців Польщі (ОУП) та ознайомлення з життям українців у Польщі.

9 жовтня президент СКУ в супроводі члена Головної ради ОУП Олександра Маслея відвідав греко-католицький цвинтар у селі Павлокома, де поставив свічку та вшанував пам'ять 366 українців, що були замордовані відділом польської Армії Крайової 1-3 березня 1945 року. Він мав зустріч з головою ОУП Петром Тимою у Перемишлі, під час якої обговорив подальшу співпрацю з СКУ.

10 жовтня Є. Чолій разом з віцепрем'єр-міністром України Іваном Васюником узяв участь у покладенні вінків до пам'ятних знаків воїнам Української Галицької Армії та Української Повстанської Армії на військовому цвинтарі в Пікуличах.

10-11 жовтня президент СКУ брав участь у VI з'їзді ОУП у Перемишлі. На з'їзді були близько 130 учасників, серед яких – Митрополит Перемисько-Варшавської єпархії Української Греко-Католицької Церкви Іван Мартиняк, віцепрем'єр-міністр України І. Васюник, представники владних структур Польщі, Посол України в Польщі Олександр Моцик та делегати українських складових організацій Польщі.

Є. Чолій також виступив з промовою, у якій зазначив: „Українська спільнота в Польщі має свої особливості, до великої міри спричинені історичними обставинами. Це зокрема проживання частини українців на своїх споконвічних етнічних землях – Бойківщині, Лемківщині, Підляшші, Холмщині та Надсянні, що через історичні обставини були відірвані від України і перейшли до складу Польщі. А також велика розпорошеність у західних і північних воеводствах внаслідок антиукраїнської акції „Вісла”, що спричинила примусове переселення близько 150 тис. українців та всілякі порушення їхніх людських і національних прав. Тому хоч наголосити на важливості довготривалої наполегливої праці україн-

ців, які за несприятливих і нелегких умов зберегли мову, культуру, мистецтво, традиції та національну самобутність“.

Під час з'їзду президент СКУ погодив з адвокатом Петром Федусем питання його участі у юридичному підкомітеті СКУ та подальші кроки в ліквідації наслідків акції „Вісла”. Президент СКУ привітав новообраного голову П. Тимою і голову раду ОУП.

Президент СКУ також відвідав українські установи у Перемишлі, був на Службі Божій у Архикафедральному соборі св. Івана Хрестителя, разом з заступником директора української школи Марією Туцькою оглянув приміщення Народного дому.

КИЇВ: – 14 жовтня, на запрошення Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнародних взаємин Верховної Ради України, президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій виступив на парламентських слуханнях на тему: „Закордонне українство: сучасний стан та перспективи співпраці”.

У вперше присвячених темі закордонного українства парламентських слуханнях взяли участь народні депутати України, дипломати, керівники центральних органів виконавчої влади, духовні особи та активісти закордонних і місцевих українських громадських організацій. Від СКУ на парламентських слуханнях були також присутні наступні члени Ради директорів: генеральний секретар Стефан Романів (Австралія), Валерій Семененко (Росія), Юрій Чопик (Іспанія) та Вікторіо Соротюк (Бразилія).

Активну участь у парламентських слуханнях брали також представники Конгресу Українців Канади (КУК), Сергій Касянчук і Мирон Спольський. С. Касянчук у своєму виступі підкреслював позицію КУК: „Ми уважаємо, що сьогоднішні слухання є першим кроком до законодавчої гарантії тісного і постійного зв'язку України з діаспорою”.

Крім того, С. Касянчук подав до Верховної Ради ряд пропозицій від КУК, які зокрема стосуються обмі-

нів молоді та студентських організацій діаспори та України, сприяння діяльності Пласту і СУМ; впровадження програм для розвитку і підтримки українських студій, шкіл в діаспорі, наукових і дослідних центрів в університетах та інших вищих навчальних закладах за кордоном.

15 жовтня президент СКУ Є. Чолій зустрівся з керівництвом Державного комітету телебачення і радіомовлення України – заступниками голови Андрієм Марочкіним, Миколою Білоусом та Василем Шевченком. Під час зустрічі було обговорено питання співробітництва у справі забезпечення національно-культурних та мовних потреб української діаспори.

15 жовтня відбулась зустріч президента СКУ з виконуючим обов'язки голови Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення Андрієм Мирошніченком. Під час зустрічі обговорено питання, що стосуються інформування української діаспори про події в Україні та в свою чергу висвітлення в Україні матеріалів про життя закордонного українства, а зокрема про діяльність СКУ.

16 жовтня Є. Чолій мав робочу зустріч з міністром культури і туризму України Василем Вовкуном. На зустрічі були також присутні заступник ексекютивного адміністратора СКУ Євгенія Петрова та представники міністерства – начальник управління міжнародних зв'язків Зінаїда Попова, начальник відділу культури етносів України та української діаспори Тетяна Білецька та голо-

Представники Конгресу Українців Канади Сергій Касянчук і Мирон Спольський на сесії Верховної Ради.

вний спеціаліст відділу монументального, образотворчого, декоративного та ужиткового мистецтва Наталія Кіреєва.

Під час зустрічі було обговорено ряд питань в галузі культури і мистецтва та виконання Програми підтримки закордонного українства на 2009 рік.

Було обговорено питання про проведення спільних заходів до 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка, у тому числі наміри міністерства провести у грудні круглий стіл за проектом „Шевченкіяна. Світова мережа”, поширення в Україні документального фільму „Окрадена земля” канадського режисера Юрія Лугового.

Світовий Конгрес Українців

Учасники зустрічі в Міністерстві культури і туризму України (зліва): Зінаїда Попова, Євген Чолій, Василь Вовкун, Євгенія Петрова, Тетяна Білецька.

На військовому цвинтарі в Пікуличах (зліва): Євген Чолій, віцепрем'єр-міністр Іван Васюник та воєвода Підкарпатський Мирослав Карاپита.

Союзівка календар подій 2009 рік

21 - 22 листопада – Приватна імпреза.
26 листопада – Святкування Дня Подяки.
31 грудня – Святкування Нового Року.

The book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road * P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Передплачуйте і читайте „Свободу” – тижневик УНСоюзу!

На Союзівці відбулася зустріч мітенвальдців

Учасники зустрічі колишніх учнів Мітенвальдської гімназії.

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – 28-30 вересня, на Союзівці, завдяки підготовчому комітетові під зарядом голови Дарії Пушкар-Шуст, відбувся з'їзд колишніх учнів мітенвальдських шкіл. Роман Канюка, який кожного року очолює реєстраційну комісію, ще 27 вересня приїхав на Союзівку і почав урядувати.

Учасники зустрічі відзначали 60-ліття останньої матури у мітенвальдській гімназії. Ігор Зелик, хоч сам не міг приїхати, передав оригінальне табло з 1949 року, яке якось чудом він привіз до Америки. Всі приглядалися до фотографій шкільних товаришів та професорів,

які тоді були наполовину молодші від учасників зустрічі. Можна було також оглядати колекцію артистично побільшених фотографій з попередніх з'їздів. Ці експонати виготовив Богдан Балабан. Офіційним відкриттям стала гостина в будинку „Карпати“, в кімнаті подружжя Нікішів, які приготували напої і перекуску.

Після вечері і привітання з уст Д. Шуст відбулася традиційна ватра в головному будинку Союзівки. Зі співаниками в руках, які приготував Любоко Гевко, всі співали майже до півночі.

Наступного дня, після Служби

Божої і Панахиди, які відправив о. Володимир Пісо, та спільної знімки біля церкви, було показано відеофільм „Спомини про табір в Мітенвальді 1946-1949 років (продюсер фільму – д-р Остап Винницький).“

Перед бенкетом у бібліотеці відбулася зустріч мітенвальдців та їхніх гостей. Обговорювано різні поточні справи. Д. Шуст подякувала членам організаційного комітету за їхню співпрацю, згадала Р. Канюку, Ореста Гаврилюка, Б. Балабана, Л. Гевка, Юрія Солтиса, Галину Савчак-Кутко, Н. Острук-Лучанко, Ярослава Козака та В. Нікіша.

На сходинах присутні вислухали дві доповіді. Л. Гевко згадав про заслуги Ярослава Дужого – мецената, почесного доктора Українського Вільного Університету та редактора книги-альбому про Мітенвальд. Я. Дужий, учасник численних з'їздів мітенвальдців, відійшов у вічність цього року. Цього року померли також Дарія Гасюк-Маркус – автор і редактор „Української енциклопедії“, лікарі Тарас Новосівський та Євген Стецьків.

Другу доповідь виголосив О. Гаврилюк, який з'ясував фінансові потреби пластового табору „Сокіл“ в Україні та поділився думками стосовно життя і проблем на батьківській землі. О. Гаврилюкові належить також подяка за виготовлення журналу-одноднівки „Пам'ятник Мітенвальду“.

Під кінець сходин було ухвалено, що наступний з'їзд відбудеться в 2010 році. На пропозицію Я. Козака одноголосно перевибрано Д. Шуст на голову підготовчого комітету.

Завершенням з'їзду був бенкет. Ю. Солтис, ведучий бенкетом, запропонував, щоб хвилиною мовчанки кожний вшанував пам'ять тих мітенвальдців, які мали вплив на життя скитальців.

Частиною мистецької програми був виступ Б. Балабана. Він чарував усіх своїм голосом, виконавши три пісні. Одну з пісень він присвятив проф. Романові Ракочому, передаючи від нього привіт і вибачення за відсутність через незадовільний стан здоров'я.

Після бенкету були танці і забави. Ніхто не чувся старим і не збирався йти спати. Танцювали, поки грала музика, і навіть після того, як не було музики, половина гостей продовжували дружні розмови аж до 1-ої год. ранку.

Юрій Солтис

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

Main Office
215 Second Ave
New York, NY
(212) 533-2980

Branches
1678 E 17 Street
Brooklyn, NY
(718) 376-5057
1-866-857-2464

35 Main Street
So. Bound Brook, NJ
(732) 469-9085

691 Roosevelt Ave
Carteret NJ
(732) 802-0480

WWW.UOFCU.ORG

Звертайтеся до нас з своїми фінансовими потребами.

- ♦ Money Market рахунки
- ♦ Високі відсотки на сертифікати
- ♦ Чекові рахунки
- ♦ Пенсійні рахунки (IRA)
- ♦ Позички на приватні та комерційні будинки
- ♦ Персональні позички
- ♦ Позички на нові та вживані авто
- ♦ Грошові перекази (Western Union, Meest)
- ♦ Індивідуальні скриньки

Телефонуйте безкоштовно 1-866-859-5848

Цілодобовий доступ до рахунку через інтернет.

Обслуговування української громади понад 40 років.

Різдвяні вітання 2009/10

Дорогі читачі!

Привітайте Ваших рідних, друзів та приятелів

з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ!

Дати святочних видань тижневиків:

	Новий стиль	Старий стиль
„Свобода“	18 грудня	1 січня 2010

Спеціальні ціни на поздоровлення:

1/16 стор.	35	дол.
1/8 стор.	50	дол.
1/4 стор.	100	дол.
1/2 стор.	200	дол.
ціла стор.	400	дол.

Приймаємо оголошення до 11 грудня 2009 р. – на новий стиль і до 24 грудня – на старий стиль.

У справі оголошень просимо телефонувати
(973) 292-9800, ext. 3040

Fax: (973) 644-9510 • E-mail: adukr@optonline.net

Чеки виписувати: „Svoboda“

2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Історія великої громади, яка виросла з малої

Лука Костелина

ПАЛАТАЙН, Ілиной. – 17 жовтня члени Осередку Співки Української Молоді (СУМ) ім. полк. Дмитра Вітовського, а з ними – члени усіх українських організацій мали добрий привід до вдовolenня й радості: посвячення й офіційне відкриття оновленого дому, відомого в Палатайні як „Український центр”.

Ініціатором та організатором перебудови був саме провід осередку СУМ. Ужиткова площа будинку після перебудови подвоїлася. Архітектурний проєкт виконав Йосиф Мицик, а будівельним консультантом був Володимир Братків.

Початки громади, згуртованої навколо центру, сягають 50-их років минулого століття. А джерелом і першопоштовхом цього невинного руху-розвитку був маленький рій „Орлик” юнацтва СУМ, створений в 1957 році. Щоправда, вже тоді на території Палатайну діяли і церква Непорочного Зачаття, і громадські організації – 31-ий Відділ Організації оборони чортирьох свобод України та відділ Об'єднання жінок ОЧСУ ім. Олени Пчілки. Однак, тільки з появою енергійних сумівців громадська праця у цьому передмісті набула розгону.

Сім років після створення рою „Орлик”, в 1964 році, кількість сумівського юнацтва збільшилася настільки, що виникла потреба створити Відділ юнацтва СУМ, який прийняв назву „Дрогобич”. Відбулося посвячення прапора Відділу. А ще через чотири роки, восени 1968 року, був створений Осередок СУМ

ім. полк. Дмитра Вітовського – в пошанування Листопадового чину 1918 року та ідеології боротьби українського народу за свою незалежність. Разом з 31-им відділом ООЧСУ та ОЖ ОЧСУ Осередок СУМ ім. полк. Д. Вітовського входив в Організацію Українського Визвольного Фронту (ОУВФ), яка після 1991 року стала називатися – Українські Державницькі Організації.

Дім, знаний нині як Український центр, має цікаву історію. Був він колись маленькою одностановою дерев'яною хатиною. Коли при Осередку СУМ відкрилася Школа українознавства, створився танцювальний гурток, почали проводитися різні заходи, за домом закріпилася назва „Український центр”. Пощастило і з тим, що центр знаходиться поруч Української Греко-Католицької церкви Непорочного Зачаття, до побудови якої немало причинилися члени ОУВФ.

Містечко Палатайн є північно-західним передмістям Чикаго, з яким сполучає його вигідний комунікаційний шлях I-90. Воно припало до вподоби нашим людям – тут можна було знайти місця праці, дихати свіжим повітрям, купити хату з гарним городом. Тому й розросталася тут українська громада, а разом з нею розвивався осередок СУМ. Хатина, яку купив ОУВФ у 1968 році, швидко виявилася замалою для активної громади. Тому в 1974 році провід ОУВФ взяв позичку, розвалив хатину, а на її місці побудував великий, двоповерховий мурований дім з театральною залю. Будівельний комітет тоді очолював батько теперішнього голови осередку Мирона Васюнца, покійний Євген Васюнець.

Але громада далі росла – тож і двоповерховий мурований будинок згодом виявився замалим. Й от, незважаючи на економічну кризу, українці взялися за перебудову свого центру. Значно збільшені театральна зала, зала для спорту, приміщення для Школи українознавства, тощо. У новому будинку Українського центру, поруч Українських Державницьких Організацій, матиме свою філію Федеральна кредитова спілка „Самопоміч”, яка немало причинилася до перебудови, надавши на цю ціль 300 тис. дол. з нагоди 40-ліття СУМ.

Після війни, коли в Чикаго прибуло багато нових українських емігрантів, осередки СУМ виникли і в інших околицях їхнього компактного розселення. З них сьогодні залишилося тільки два. Найстарший – осередок ім. Миколи Павлушкова – має чудовий триповерховий дім за адресою 2457 Вест Чикаго-Авеню. Йому в цьому році восени виповнилося 60 років. А наймолодшим є саме осередок СУМ ім. полк. Д. Вітовського в Палатайні. Цей осередок і сьогодні чисельно збільшується. Два „середуці” осередки СУМ припинили, з огляду на вік, своє існування – зокрема осередок ім. полк. Богуна на середньому півдні міста Чикаго та осередок ім. Крут на далекому півдні, організатором створення якого в 1951 році був мій покійний батько Ілько Костелина. Він славився славився жіночим хором, який під диригентурою покійної вже Мирослави Іалан мав багато дуже успішних виступів.

Посвячення перебудованого Українського центру було особливим святом. Провели

(Закінчення на стор. 13)

З життя українців в Північній Кароліні

РАЛЕЙ-ДЮРГАМ, Північна Кароліна. – За останні 16 років, за офіційними даними перепису населення, число українців зросло в нашому штаті від 5,000 до 14 тис. осіб. Близько 3,000 з них – це новоприбулі українці, так звана „четверта хвиля” імігрантів. Головні центри українських громад – Ралей-Дюргам (3,300 осіб, 500 новоприбулих) і Шарлот (5,000 осіб, 1,600 новоприбулих).

За ініціативою новоприбулих імігрантів в серпні 2005 року було організовано Асоціацію українців Північної Кароліни, яка бере активну участь у щорічних міжетнічних імпрезах, пропагуючи українське мистецтво і культуру, регулярно відзначає свято Незалежності України.

Минулої осені Асоціація організувала успішну наукову конференцію в університеті Північної Кароліни про Голодомор 1932-1933 років. В Шарлоті немає подібної організації, але є Українська греко-католицька місія.

Восени 2006 року Владика Роберт Москаль заснував першу в штаті Українську греко-католицьку парафію свв. Володимира і Ольги у містечку Гарнер. Парафія розростається і в цей час організовує Школу українознавства для дітей.

Цього року День Незалежності України відзначали 23 серпня у місцевому парку, з великою участю українців околиці. Свято відкрив голова асоціації д-р Олег Воловина. Після співу національного гімну України було привітання від Посла України у США Олега Шамшура.

Діти української парафії під проводом Галини Шарон декламували вірші, заспівали кілька пісень. Галина Балан і Василь Явдошняк зачитали кілька патріотичних деклямацій, які перепліталися піснями у виконанні церковного хору.

Святковий пікнік започаткував о. Ясон Шарон, парох церкви свв. Володимира і Ольги, благословенням різноманітних страв і напоїв, які принесли присутні, та шашликів, які приготував Василь Шимоняк. Після смачного обіду усі забавлялися при звуках українських мелодій. На акордеоні грав Євген Кобіський. Марія Дюк пожертвувала речі на лотерію.

А 2-4 жовтня відбувся 24-ий Міжетнічний фестиваль в місті Ралей, столиці штату, у новому конвенційному центрі. Це велика місцева подія, в якій брали участь близько 50 етнічних груп з усіх кінців світу. Вони поділилися своєю культурою, танцями, національними строями, виставками і стравами. Як і в минулих роках,

українці під проводом асоціації брали активну участь у святі.

Киянка Марина Капустіна приготувала прекрасну виставку з різноманітними вишивками, національними строями, різьбами, писанками, бандурою. Мисткиня Олена Зінчук демонструвала техніку народного малювання у славнозвісному стилі Петриківки. В окремому кіоску були численні сувеніри на продаж з українською тематикою, які пожертвували Іван і Сузанна Вашинські.

Українська кухня під керівництвом Луки і Христини Корженовських продавала на користь будівельного фонду нової церкви традиційні страви: борщ, вареники з сметаною, голубці та солодоші.

Найбільшою атракцією фестивалю була українська група танцюристів „Лиман” з Балтімору, Мериланд, які брали участь у фестивалі в минулих роках. Близько 30 молодих і енергійних хлопців і дівчат в чудових народних строях впродовж 45 хвилин забавляли різними танцями численну, різноетнічну публіку (інші етнічні групи одержали тільки 20 хвилин часу на свої виступи). Після кінцевого гопака глядачі встали з місць і обдарували виконавців оваційними оплесками і вигуками.

Роман Слизь,
Олег Воловина

Учасники святкувань Дня Незалежності України в Північній Кароліні.

Історія...

(Закінчення зі стор. 12)

його Владика Ричард Семенюк з Української католицької єпархії св. о. Миколая, Владика Даниїл з Української Православної Церкви в Америці, та о. Михайло Кузьма – парох парафії Непорочного Зачаття. На це свято прибуло численне духовенство з різних парафій Чикаго. Господиною і ведучою була Оля Сорока.

Зворушливим моментом під час вечора був вхід сумівської молоді з своїми прапорами. Коли вона входила під оплески присутніх, здавалося, колоні не буде кінця. Гарне враження зробив сумівський апель: звітування, приречення та присяга переходу з доросту до молодшого юнацтва, а молодшого – до старшого. Відбулося також вручення різних нагород сумівським активістам за довголітню працю. Цю частину апелью перевела Оля Кусик.

З усними привітаннями виступили: Вікторія Кавка – представник Головної управи СУМ в Нью-Йорку, та Ярослава Абрамюк – голова Осередку СУМ ім. М. Павлушкова, передаючи братньому осередку пожертву – 1,000 дол. Поромовляли також Юліан Куляс – президент Фондації „Спадщина”, та Орест Фединак – голова Ради директорів Фондації „Самопоміч”, Мирон Добровольський – голова 31-го відділу ООЧСУ, Оля Федай – голова ОЖ ОЧСУ в Палатайні, Генеральний консул України в Чикаго Константин Кудрик. Письмові привіти прочитала ведуча. Останнім виступив голова осередку СУМ ім. полк. Дмитра

Вітовського Мирон Васюнець, вшанувавши добрим словом багатьох людей, які активно сприяли перебудові Українського центру.

У піднесеному настрої присутні сприйняли святкову концертну програму, яку коментувала ведуча Ірина Ценглевич. Виступали сумівські танцювальні групи осередку СУМ імені Д. Вітовського та хор Школи українознавства, хор осередку СУМ ім. М. Павлушкова (диригент Володимир Попович) і „Спалений театр” (режисер Олег Куляс, теж з осередку ім. М. Павлушкова). Хор виконав сумівські пісні, що їх співає молодь на таборах. Концертну програму збагатив співак Роман Сидорук, недавній лавреат міжнародного вокального конкурсу в Голівуді.

Під час програми Лариса Коваль вручила п'ятьом учням Школи українознавства в Палатайні грамоти за перемогу в дев'ятому Міжнародному конкурсі шанувальників української мови ім. Петра Яценка.

Після концертної програми була проведена лотерія – предметом розгри було нове авто „Mini Cooper S Convertible”. Лотерійні квитки продавалися кілька місяців, щоб здобути фонди на Український центр. Щасливою людиною того дня була Христина Пилипчак – вона виграла те авто.

Завершенням святкового дня була забава для молоді і старших, яких запрошували до танців два гурти: „Клопіт” та „Дзвін”. Хтось пожартував: „Клопіт” нагадує сумівському проводові великий фінансовий борг, що тяжіє над Українським центром, а „Дзвін” потішає: Бог допоможе!

“Music at the Institute”

запрошує на концерт піаніста

МИКОЛИ СУКА

у двадцятиріччя його виступів в Українському Інституті Америки.

У концерті візьме участь

ANDREW SMIT, віолончеля

у програмі твори Бетовена: вибрані сонати для фортепіано і віолончелі.

Субота, 5 грудня 2009 р., год. 8-ма вечора.

Вступ: 30 дол. від особи; члени УІА і сеньйори – 25 дол.; студенти – 20 дол.

Ukrainian Institute of America

**2 East 79th Street, (at 5th Ave.),
New York, NY**

Тел.: (212) 288-8660

www.ukrainianinstitute.org

Федеральна Кредитова Кооператива СУМА

*Це найкраще місце для
збереження ваших ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

Сертифікати (CD)*

2.79 % АРУ**
На 2 роки
(2.75% APR)

Money Market

До \$49,000	1.52% АРУ** (1.50% APR)
\$50,000 +	1.77% АРУ** (1.75% APR)

Морґеджі

4.95 % 15 Year Balloon/
30 Year Payout
(4.9558% APR)

4.375 % 5 років
плаваючий
(5.7482% APR)

* Звичайні CD з балансом понад \$100,000 отримують 0.15% бонус. ** Ставки виражають річний дохід у відсотках і можуть бути змінені без попередження.

Ви не знайдете кращого та безпечнішого місця для збереження Ваших заощаджень, ніж Кредитівка СУМА. Всі депозити застраховані Федеральною Адміністрацією Кредитних Спілок (NCUA) на суму до **\$250,000**.

Ми надаємо різноманітні фінансові послуги, а саме: звичайні ощадні рахунки, рахунки «мані маркет», **безкоштовні чекові рахунки, безкоштовний онлайн-бенкінг та електронна оплата рахунків (BillPay)**, прямі електронні депозити, CD-рахунки, Індивідуальні Пенсійні Рахунки (IRA), кредитні картки VISA з готівковими бонусами та багато інших.

Ми – частина нашої української громади, тому ми дбаємо про її добробут. Будь-ласка, завітайте до однієї з наших філій та переконайтесь у нашій корисності Вам на власному досвіді.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінґ Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

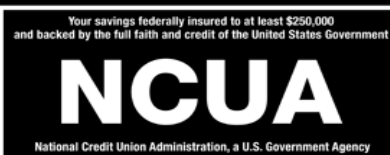
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

УКРАЇНА І СВІТ

Відбулася конференція ОУН (д)

Львів. – 31 жовтня в актовій залі Інженерного центру „Техно-Ресурс“ відбулась щорічна конференція Об'єднання українських націоналістів (державників) – ОУН (д).

Конференцію відкрив голова Центрального проводу ОУН(д) Павло Дорожинський, який виголосив звіт з діяльності організації від серпня 2008 року. Звітував також Анатолій Левченко, голова Молодіжного крила ОУН (д).

На конференцію прибули делегати з східних і південних областей України – з Луганської, Донецької, Дніпропетровської, Миколаївської, Одеської областей, а також з Криму і міста Севастополя.

Промовляли Осип Барецький – заступник голови Центрального проводу ОУН(д) з Німеччини, Ігор Костицький з Омська, Росія, д-р Ярослав Середницький з Львівської області, Петро Атаманчук з Тернопільської області, Сергій Кудра і Валерій Бублик з Києва, Богдана Процак з Севастополя, Євген Ковальський з Донецької області, Дмитро Шупта і Мирослав Мосюк з Одеської області, Леся Борець з Закарпаття, Олександр Царенко з Дніпропетровської області.

Під час нарад конференції було проведено записання кандидатів в члени ОУН (д).

Проф. Валерій Бублик виголосив доповідь про увічнення пам'яті основоположника українського націоналізму Миколи Міхновського на його батьківщині – Полтавщині.

Інформація про життя, військову

та громадську діяльність в боротьбі за незалежність України членів Проводу Українських Націоналістів і Організації Українських Націоналістів – генерала-полковника Армії Української Народної Республіки (УНР), Військового міністра Миколи Капустянського; міністра закордонних справ Уряду УНР Дмитра Андрієвського; голови Української Національної Ради Осипа Бойдуника, голови Сенату ОУН і голови Української Національної Ради Якова Маковецького надав Ярослав Середницький.

В обговоренні змін до Конституції України, поданих до парламенту Президентом Віктором Ющенком, взяли участь П. Дорожинський, Осип Барецький, В. Бублик, Сергій Кудра, Петро Атаманчук, Євген Ковальський, Дмитро Шупта, Мирослав Мосюк та ін.

Учасники конференції схвалили проект Конституції, з деякими доповненнями та зауваженнями. Водночас підтримано раніше схвалену постанову Центрального проводу ОУН(д) надати повну підтримку на наступних президентських виборах теперішньому Президентові В. Ющенкові.

На завершення конференції голова Молодіжного крила ОУН(д) А. Левченко ознайомив присутніх з проектом резолюції конференції, який після обговорення і внесення певних уточнень і доповнень був прийнятий.

Прес-служба ОУН (д)

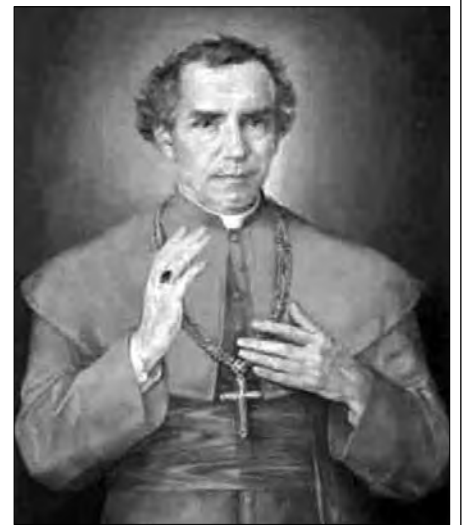
Вихідця з Волині зараховано у Ватикані до лику святих

ВАТИКАН. — Через 114 років після смерті піднесено до лику святих Архієпископа Зигмунда Фелінського, який народився у селі Воютин Луцького району.

14 квітня 2001 року Папа Іван Павло II причислив З. Фелінського до лику блаженних. А у жовтні 2009 року блаженного зараховано до лику святих. Канонізація відбулася 11 жовтня на площі Петра у Ватикані під керівництвом Папи Бенедикта XVI. Прикметно, що З. Фелінського вважають своїм святим українці, поляки, росіяни, адже він своєю працею сприяв духовному об'єднанню цих народів.

З. Фелінський був вихідцем з дворянської сім'ї, народився 1822 року. Він навчався на математичному факультеті Московського університету, який закінчив з відзнакою. Після цього продовжив навчання у Санкт-Петербурзькій духовній семінарії. У 1855 році був висвячений на священника і служив у парафії св. Катерини Олександрійської на Невському проспекті. У 1857 році майбутній єпископ заснував жіночу конгрегацію францисканок Сім'ї Марії.

У 1862 році Папа Римський Пій IX призначив З. Фелінського Архієпископом Варшавським. Через півтора року, після придушення чергового польського повстання, царська влада заслала його в Ярославль на 20 років. Після закінчення заслання в 1883 році Архієпископові було заборонено повертатися до Варшави, і він осів у Галичині. Останні 12 років життя Архієпископ З. Фелінський провів у селі Дзвінячка Львівської області (тоді – територія Австро-Угорщини).

Таким залишився світлий образ Зигмунта Фелінського.

Помер З. Фелінський у Кракові у 1895 році. Через 26 років останки єпископа перевезли у варшавський катедральний собор. Він жив в Польщі, яка знаходилася під пануванням Росії, але мав стільки мужності, що зберіг свою віру, живучи в православному середовищі. Він не робив різниці між поляками і українцями, і його поважали усі. Це приклад великої християнської віри, яка об'єднує.

Євген Цимбалюк

Чи ви одружені? Чи маєте дітей? Якщо так – вам потрібне забезпечення!

Нове 20-літнє термінове забезпечення на життя з низькими ставками

• Ви можете забезпечити себе на суму **\$25,000**

...за менше, ніж **\$6 в місяць**, якщо ви маєте 25 років*

...за приблизно **\$7 в місяць** (для жінок) і **\$10 в місяць** (для чоловіків), якщо ви маєте 45 років*

Запитайте про наші нові низькі ставки!

Подзвоніть на 800-253-9862 за дальшими інформаціями про наші поліси та ставки, і щоб довідатись, як ми вам зможемо допомогти вирішити, що найкраще відповідає вашим потребам.

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

УНСоюз і громада -
друзі на все життя!

*Ставки для некурців тютюну

Новини з Національного університету „Острозька академія“

Відродженій академії виповнилося 15 років

ОСТРОГ, Рівненська область. – 30 жовтня Національний університет „Острозька академія“ відзначив 15-річчя відродження в незалежній Україні, а в загальному підсумку – 440 років від заснування першого вищого навчального закладу у Східній Європі. У цей день до академії приїхали люди, які були співучасниками відродження університету.

Відбулася урочиста академія, на якій ректор Ігор Пасічник відзначив великий внесок людей, готових допомагати Острозькій академії. І це була допомога не лише у матеріальному плані, а й духовне меценатство людей, які працювали над зростанням наукового потенціалу університету, створювали нові ідеї, розповідали Україні про феномен Острозької академії.

На академії студенти та викладачі відзначили неоціненний внесок Лесі та Мирона Куропасів, Ярмили та Ераста Гуцуляків, Анни та Любомира Винарів, Оксани та Ярослава Соколиків, Наталки Даниленко, Ірени та Олександра Михалюків, Стефана Качаря, Євгена Гливи, Віри Маланчій, Діонізія та Миколи Ненадкевичів, Володимири та Романа Василишиних, Яніни та Леоніда Якобчуків, Оксани та Леоніда Мостовичів, Любомири та Романа Ричків, Віри та Богдана Боднаруків, Юліяна Куляса, Богдана Ватрала, Олександри та Левка Хмельковських, Тамари і Всеволода Шайдевичів, Олі та Петра Саваринів, Федеральних кредитових спілок „Самопоміч“ у Чикаго та Нью-Йорку, Українського Народного Союзу, Освітньої фундації „Рух“, Братства колишніх кояків 1-ої Дивізії Української Національної Армії, газет „Свобода“, „The Ukrainian Weekly“, „Гомін України“, „Народна воля“, „Новий шлях“ та інших друзів та меценатів.

На святі були редактор щоденної всеукраїнської газети „День“ Лариса Івшина, радник Президента України Євген Марчук, директор страхової компанії „Княжа“, протектор університету Роман Василишин, співголова Наглядової ради Острозької академії Любомир Буняк, директор Інституту літератури ім. Тараса Шевченка Національної Академії Наук України, співголова Наглядової ради Острозької академії Микола Жулинський.

Відбулося вручення іменних подяк студентам і викладачам університету, а також гостям.

Кульмінацією свята стало передання академії від родини Олени та Віталія Гайдуків оригіналу „Острозької Біблії“ 1581 року. В. Гайдука було урочисто прийнято у члени Острозького академічного братства, йому вручили мантию Почесного академіка.

Завдяки зусиллям цієї сім'ї до місця свого створення повернулася славнозвісна „Острозька Біблія“, яку по праву можна назвати джерелом духовності української нації, яка дала можливість зберегти націю як таку, оскільки задекларувала рівноправність та наукову значимість її мови та надзвичайний потенціал її представників, але століттями перебувала за межами Острога. Після відродження академії повернення „Острозької Біблії“ до материнського дому залишалося мрією, оскільки навчальний заклад не міг собі дозволити викупити за 125 тис. дол. та реставрувати святи-

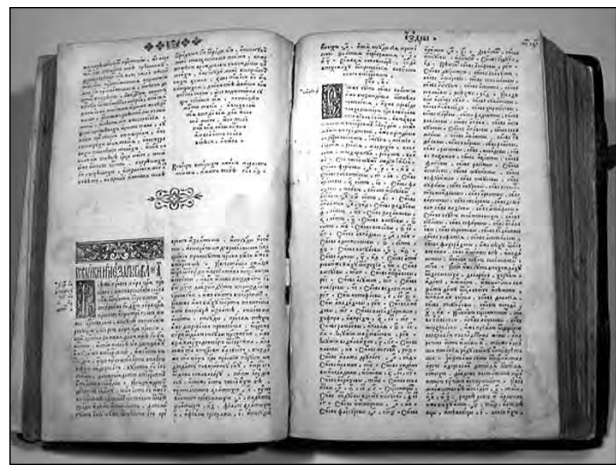
Першодрук „Острозької Біблії“ ректор „Острозької академії“, Герой України Ігор Пасічник гортав у білих рукавичках. Фото: Ярослав Мізерний

ню, яка належала йому по праву.

„Острозька Біблія“ – перше повне друковане видання всіх книг Святого Письма церковнослов'янською мовою, здійснене друкарем Іваном Федоровим на замовлення князя Костянтина Острозького 1581 року в Острозі. Наразі один з примірників першодруку повернувся на рідну землю і став найціннішим раритетом університету.

„Книгу вдалося відшукати за кордоном, – розповів керівник групи радників прем'єр-міністра України В. Гайдук, котрий привіз древню книгу до Острога. – Два роки тривала її реставрація“.

Отримуючи першодрук „Острозької Біблії“, ректор І. Пасічник одягнув білі рукавички і пояснив цей вчинок тим, що приймає справжню святиню – чисту і величну, у якій попри свій поваж-

Першодрук „Острозької Біблії“ (1581 рік).

ний вік – 428 років – не вигас племін та не вивітрилася одухотвореність.

„Острозька Біблія“ зберігатиметься окремо від інших книг, у спеціально виготовленому сейфі-саркофазі із куленепробивного прозорого скла. Книга має 1,256 сторінок з численними заставками, кінцівками та ініціалами. У 2004 році її перекладено сучасною українською мовою. Цю фундаментальну працю здійснив о. д-р Рафаїл (Роман Турконяк). Переклад тривав майже 30 літ.

Л. Івшина привезла до академії подарунок, який можна назвати живим відображенням історії відродженого університету, – добірку статей про Острозьку академію, що виходили упродовж усіх цих років у газеті „День“.

Л. Буняк подарував на видання „Енциклопедії Острозької академії“ 50 тис. грн. Він є постійним благодійником Острозької академії. За його гроші побудовано котельню, житлові будинки тощо.

Масові заходи, які плянувалися на честь святкування Дня академії, у тому числі традиційна пасіка та акція „Через минуле у майбутнє“, що мала поєднати у живому ланцюзі 1,300 студентів, були відкладені у зв'язку з епідемією грипи.

Вікторія Скуба
Євген Цимбалюк

Твори Уласа Самчука видано в Україні з ініціативи Оксани та Ярослава Соколиків

ОСТРОГ, Рівненська область. – У Національному університеті „Острозька академія“ побачила світ збірка творів Уласа Самчука „Марія“, „Віднайдений рай“ та „Чого не гоїть огонь“, видана до 105-річчя від дня народження письменника з ініціативи Оксани та Ярослава Соколиків з Канади.

Повість „Марія“ – чи не найбільш відомий твір письменника. За словами першого проєктора Острозької академії, професора, члена Національної спілки письменників України Петра Кралюка, твір, опублікований у 1933 році, відразу набув резонансу. Адже це був страшний рік Голодомору, коли загинули мільйони українців. Фінальна сцена повісті – страшна смерть від голоду її героїні. Не дивно, що „Марію“ почали сприймати як повість-реквієм про Голодомор.

Острозькій академії як провідному центру української духовності та патріотизму вони надане виключне право перевидувати твори прозаїка. До 100-річчя від дня народження У. Самчука було видано його трилогію „Волинь“, спогади У. Самчука „На білому коні“, „На коні вороному“. Книги були перевидані з оригіналів, виданих у діаспорі, які зберігаються в Інституті досліджень української діаспори університету.

Ректор університету Ігор Пасічник розповів, що планується видання четвертого тому творів У. Самчука. Нову збірку творів У. Самчука презентуватимуть у школах, коледжах, вищих навчальних закладах усієї України, частину книг буде передано у шкільні бібліотеки.

Олексій Костюченко

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE
BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ мінімум 10 фунтів	ЛІТАКОМ 2-3 тижні 10 фунтів	ДОЛЯРИ Пересилка і доставка	ЕЛЕКТРОНІКА 220 V
-----------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	-----------------------------

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.
Полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачії.
Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Toll Free 1-800-965-7262

THE DENTAL CARE
Sofia Milman, D. M.D.
Dental Medicine

4597 Route 27, Kingston, NJ 08528
поруч ресторану „Charly Brown“.

Тел.: 609-921-6773
Факс: 609-921-6774

NEW PATIENT SPECIAL \$49 Exam and X-Rays \$99 value	NEW PATIENT SPECIAL \$49 Cleaning \$99 value	\$200 off Complete Set Of Dentures value of \$1499 per unit
---	--	--

Розмовляємо українською, російською і польською мовами.
Приймаємо по суботам.

- Косметичне відбілювання зубів
- Коронки і мости
- Лікування рут каналів
- Білі косметичні пломби
- Повні і частинні протези
- Спеціальне покриття зубів у дітей, яке запобігає творенню дірок.
- Приймаємо „Emergency“.

Міжнародне визнання української техніки для атомних електростанцій

КИРОВОГРАД. – Понад 50 років тому в місті з'явилося підприємство „Радій“, яке виготовляло кімнатні радіогучномовці – необхідний атрибут ідеологічної служби. Це була тареля з чорного паперу з посилювачем.

З розпадом СРСР колектив теж розпався, кваліфіковані робітники й інженери змушені були йти торгувати на базарах, щоб вижити. Але інтелектуальний потенціал фахівців був досить високим, і „Радій“ переорієнтувався: з 1995 року він став серійно виготовляти уніфіковані комплекси автоматизованих систем управління атомними електростанціями (АЕС) України і країн Східної Європи.

У жовтні міжнародна науково-технічна конференція „Надійні та безпечні системи, сервіси та технології“ вже втретє відбулася у Кіровограді на базі „Радію“. Першу конференцію Міжнародне агентство з атомної енергії (МАГАТЕ) проводило у Парижі.

Кіровоградці використали у

своїх системах безпеки та управління програмовані інтегральні схеми, що їх застосовували у військовій галузі, аерокосмічних проєктах, управлінні засобами зв'язку.

Інформаційно-керівна платформа „Радію“, пройшла усі необхідні випробування і відповідає вимогам міжнародних стандартів, норм і рекомендацій для систем підтримки безпеки ядерних об'єктів.

Близько 90 спеціалістів з 14 країн світу, що взяли участь у конференції, визнали, що ці системи безпеки зберігають працездатність навіть при землетрусах і влучаннях блискавок.

У лютому 2008 року „Радій“ став переможцем міжнародного тендера модернізації систем безпеки на АЕС „Козлодуй“ в Болгарії. Встановлення і введення в дію нової системи було виконано за 22 дні, тоді як відомі у світі фірми, що займаються заміною обладнання, такий обсяг роботи виконують за 60 днів.

Світлана Орел

„І на тім рушничкові...“

Марія Хамар (в центрі) серед шанувальників її творів.

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – „І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю...“ – без цих невмирущих слів відомої української пісні на слова Андрія Малишка не могло обійтись відкриття в краєзнавчому музеї виставки вишитих рушників з колекції відомої вишивальниці, майстра народного мистецтва України, колишньої вчительки Марії Хамар.

На виставці було 67 зразків вишитого дива з 15 регіонів України, які оживили залю і полонили серця присутніх, котрі зачаровано оглядали цю красу, витвори рук талановитих українських жінок та дівчат. Деяким рушникам уже понад 100 років. В їхніх узорах збереглися прадавні магічні символи, і „дерево життя“, і „берегиня“, і багато інших.

М. Хамар (з дому Голяш) народилася в селі Бишки сусіднього Козівського району, в родині сільського коваля Івана та Ганни Голяшів. Закінчила механіко-математичний факультет Львівського державного університету ім. Івана Франка. Членом Національної спілки майстрів народного мистецтва стала 1993 року.

У 2005 році з ініціативи М. Хамар відкрито класу-музей українського рушника в середній школі ч. 70 у Львові. М. Хамар, крім членства у спілці майстрів народно-

го мистецтва й „Просвіти“, входить до Всеукраїнської ліги українських жінок, товариств „Пошук“, „Тернопільщина“ та інших.

Старовинні рушники М. Хамар збирає вже багато років. Вона – велика популяризаторка української вишивки та культури в цілому. Про це на відкритті виставки говорили директор музею Надія Голод, голова місцевого клубу вишивальниць Марія Гарап'юк, Заслужений працівник культури Надія Волинець та інші. Окрім слів пошани, присутні подарували М. Хамар квіти, поезії та пісні. Виступили Галина Кізімович – лауреат фестивалю „Дзвони Лисони“, Лілія Слободна, гурт „Лемкиня“.

Виступ самої майстрині М. Хамар, одягненої в чудовий стрій, був проіннятий пієтизмом до прадавнього заняття українців – творення вишитого дива, яким захоплюється світ. Увагу присутніх вона зосередила на найстаріших, найоригінальніших рушниках, а також на тих, з якими пов'язані цікаві життєві історії.

Серед них – рушник з Умані, подарунок Дарії Гусак – зв'язкової генерала Української Повстанської Армії Романа Шухевича. Цей рушник створила у в'язниці Надія Суровцева, котра вишивала і в тюрмі, зустрічалася з Галиною Дидик – „Анною“, зв'язковою Р. Шухевича.

Тетяна Будар

Фільм про Тараса Бульбу покажуть в Швейцарії

ХЕРСОН. – На IV Міжнародному фестивалі непрофесійного кіно „Кінокімерія-2009“, який відбувся 18-21 жовтня у Херсоні, справжнім тріумфатором став керівник народної кіностудії „Дубно“ Рівненської області Микола Величковський. Самодіяльний мистець представив на конкурс документальний фільм „Слідами Тараса Бульби“ (про творчу сув'язь Миколи Гоголя з дубенським краєм, на теренах якого відбуваються сюжетні події відомої повісті), „Липа“ (про минушину та сучасність села Липа Дубенського району), а також мультиплікаційний фільм „Давайте жити для добра“.

Фільм „Липа“ відзначено найвищою нагородою та дипломом „За любов до рідної землі“, фільм „Слідами Тараса Бульби“ посів перше місце в номінації „Науково-популярний фільм“ і представлятиме Україну на Міжнародному конкурсі „Уніка“, який відбудеться у

Самодіяльний кіномистець Микола Величковський з міста Дубна.

Швейцарії наступного року.

У фестивалі брали участь понад 100 мистців з 17 областей України, а також з Росії, Ізраїлю, Білорусі, Естонії та інших країн.

Євген Цимбалюк

November 26th, 2009, at Soyuzivka
Traditional Feast from noon to 4pm

Soup, Salad, Turkey Dinner with all the trimmings and Dessert Table plus carved Prime Rib, Lamb Chops and Salmon
\$30- per adult, 12 & under 1/2 price, 4 & under free.

Main house Rooms Available • Call for reservations 845-626-5641 • 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446.

Московський єпископ на українській виставці

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – У Дніпропетровському історичному музеї ім. Дмитра Яворницького 16 вересня з нагоди 160-річчя від його заснування відкрилася виставка „Духовні скарби Придніпров'я”. На виставці представлено понад 250 предметів церковної старовини – Біблії і Євангелія XVII-XIX ст., різноманітні хрести, потири, вінчалні вінці, інші реліквії. Переважну більшість експонатів зібрав засновник музею, видатний дослідник запорозького козацтва, академік Дмитро Яворницький ще на початку XX ст.

Серед раритетів – різьблений кипарисовий хрест, який козак Іван Шепотинник вклав у Свято-Миколаївську Новокодацьку церкву в 1774 році. Представлені і хрести домонгольської доби, які були знайдені на Княжій горі під Каневом і зберігалися у приватній колекції Олександра Поля, засновника музею.

Цікава колекція 68 „вотивних платівок” – срібних підвісок до чудодійних ікон – подяка Богові за одужання.

Серед численних богослуж-

бових книг з козацьких церков був „Службеник”, який належав останньому кошовому Запорозької (Нової) Січі Петрові Калнишевському, якого після зруйнування Січі у 1775 році цариця Катерина II ув'язнила у Соловецький монастир, де він і помер у 1803 році. Цей експонат є знаковим для нашої історії, бо до 1926 року Дніпропетровськ мав ім'я саме цієї цариці – Катеринослав. Виставка мимоволі повертала думки до давніх часів. Єпископ Катеринославський і Таганрозький Платон 15 вересня 1866 року писав: „Піклування про суспільні потреби потребує великої обережності, аби, виправляючи будівлю, не зруйнувати одвічних підмурків сили та могутності Росії”.

Минуло 133 роки, і ці слова повторив у вересні 2009 року Московський Патріарх Кирило, коли відвідував Україну. І не дивно. Адже і у Кремлі, і у Російській Православній Церкві не бачать незалежної України, а український народ вважають часткою російського народу. Це добре усвідомлює нинішній Єпископ Дніпропетровський і Павлоградський Української Православної Церкви в Московського патріархату Іриней.

Щоб підкреслити причетність до виставки в історичному музеї, Єпископ тимчасово надав в експозицію срібний хрест 1759 року з Преображенського собору, а сам прийшов до музею урочисто відкривати виставку разом з директором музею Надією Капустіною. Він виголосив вітання українською

Хрест 1774 року на виставці в Дніпропетровську.

Фото: Володимир Єфимов

Великі...

(Закінчення зі стор. 5)

розі розуміння, що розвиток світової економіки більше не може мати своєю головною мотивацією біржовий зиск, безконечне матеріальне збагачення. Ця зміна, цілком можливо, – остання в людській історії, це той виклик, відповідь на який покаже, чи людство варте подальшого життя. І ще невідомо, в який спосіб це відбудеться – мирний чи воєнний. Якщо у воєнний, то зміни хибних, нині все ще підставових, мотивацій так і не настане, і переможці далі висмоктуватимуть з переможених і з Матері-Землі останні соки. Зміни ж у мирний спосіб залежатимуть від рівня самосвідомості народів, від їхніх духовних сил.

Формально правильна теза – що Україна стоїть між Заходом і Сходом й тому мусить, аби не розірватися посередині, пристати до одного з цих двох берегів, сьогодні, на тлі все швидших процесів глобалізації, вже не викликає до себе довір'я. За цих умов найкращий вибір – залишатися собою. На буддійському Сході кажуть: своя карма, навіть кепсько виконана, все ж краща, ніж добре виконана чужа, тому стій на землі власними ногами і йди власною дорогою.

Це, певна річ, не заперечує уваги до світу, до досвіду інших народів і до тісної співпраці з ними, але просити, як у XII ст. – прийдіть до нас княжити – запізно. Ісландці чи сингапурці, може, й навели б порядок в Україні, може, навіть перетворили б її у країну добробуту, якою вона завжди могла бути, але ледве чи зрушили б її внутрішні сили, ледве чи позбавили б українців духовного голоду, ледве чи стерли б з національної самосвідомості Христову істину – що не хлібом єдиним живе людина. Отак і пленталася б вона вічно на чужому налігачі. Ніяким зовнішнім порядком цього не виправдати.

Вже коли від когось можна щось добре запозичити, то це від японців: перейнявши на Заході все те, що належить до технічної цивілізації, до технології, вони свідомо і ревно зберігають власну душу, закорінену в синтоїзмі – своєрідний японський релігійний поклоніння перед природою. Але ж у нас, українців, обожнювання природи, землі ще глибше – в самих генах. Ця властивість, хоч дуже понижена чужими режимами, а тепер успішно нищена своїм, здатна відродитися і стати запорукою майбутнього хліборобського розквіту України. Надходять часи, коли нашої селянськості вже не треба буде соромитися.

Негативний образ сьогоднішньої

України – це переважно „заслуга” її політичної еліти. Насправді вона ні не політична, ні не еліта. І українського народу не представляє. Неправедне багатство не має морального права представляти доведений до злиднів народ. Ця несправжня еліта ні не використає тих нагод, що їх дає зближення економік світу, ні тим більше – не вбереже Україну від негативних сторін глобалізації, котра несе з собою все швидше поглинення національних культур відірваною від усякого глузду, бездуховною цивілізацією. А справжня еліта, як добре висловився в одному своєму інтерв'ю Іван Дзюба, – це усі ті ніби звичайні і ніби вже незвичайні люди, котрі, всупереч часові, зберігають людську порядність, чистоту думок і почуттів. Родова, династійна аристократія багато значить у житті народу, але от запорізькі козаки-характерники не були нею, а їх ні кулі, не шаблі не брали. Характерництво, за усієї своєї рідкісності, – явище глибоко народне, глибоко українське і наскрізь духовне.

Дилема – не у виборі між Заходом і Сходом, а в тому, чи виживе світ, в якому культура щось значить.

О. Шпенглер вважав переродження культури в цивілізацію об'єктивним процесом, не залежним від людської волі. Навіть якщо це так, то залишається запитання: а де ж була та людська воля? Мабуть, була вона, мабуть, є воля й тепер у процесах перетворення України в третьосортну країну, є воля в процесах глобалізації, тільки воля зла, спрямована в протилежний від правди і справедливості бік.

Загине культура – наступного дня змертвіє і зведеться до фізіологічних потреб весь наш „прогрес”. Чи можна таке уявити? Вимкніть на тиждень електричний струм у Нью-Йорку чи іншому мегаполісі – побачите, що залишиться від цивілізації. А культура й тоді виявить себе: добрі люди зі свічками в руках будуть допомагати іншим – та глибоко народна культура, котра невіддільна від релігійного світовідчуття і світорозуміння, від Церкви, від Бога.

На поверхню суспільного життя в Україні сплило сьогодні все низьке, все нище, що лише можна уявити в людях. Така якість добровільно не забереться геть. То як бути? Що робити?

Одна з останніх статей С. Дацюка має назву: „Чи може прийти до влади в Україні стратегічна еліта демократичним шляхом?”. Й автор відповідає: „Ні, перехід від популістичної демократії до стратегічної можна здійснити винятково авторитарним шляхом”....

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ
АМЕРИКИ
ВІДДІЛ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Відзначає своє

**60-ліття існування
Бенкетом,**

який відбудеться

в суботу, 5 грудня 2009 р.

в залі Українського Освітньо-Культурного Центру
при 700 Седар Ровд у Дженкінтавіні, Па.

Програма:

- Коктейл – від год. 6 до 7 веч.
- Відкриття – д-р ПЕТРО ГЕВКА,
Голова відділу.
- Молитва – **Архиєпископ СТЕФАН СОРОКА,**
Митрополит УКЦ у США
- Обід – від год. 7-ої
- Святочне слово – **інж. МЕТОДІЙ БОРЕЦЬКИЙ.**

Мистецька програма:

- Скрипаль – **ІННЕСА ТИМОЧКО-ДЕКАЙЛО**
- Сольоспів – **МАРТА ЗАЛІЗНЯК, сопрано**
- Молитва – **о. протопресвітер ФРАНК ІСТОЧИН**

Ведучий – **інж. ЛЮБОМИР ПІРІГ**

Ощаджувати і позичати
Найкраще в Кредитівці
Самопоміч - Нью Йорк.

Чи Ви вже стали
членом нашої Кредитівки?

Завжди конфіденційна, професійна та ввічлива обслуга.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

На службі членам та українській громаді від 1951 року!

ГОЛОВНЕ БЮРО:

108 Second Avenue New York, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

КЕРГОНКСОН:

6325 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938 Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave. Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31 Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506 Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990 Fax: 631 867-5989

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL (1-888-735-3735)

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by
the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

www.selfreliance.ny.org

УНС звітує.....

(Закінчення зі стор. 8)

ців комітету „Приятелів Союзівки“, пропонувала свої думки стосовно Фестивалю 2010 року та підкреслила потребу відновлення Курсів української культури. В додатку комісія запропонувала реклямування датків для Української Народної Фундації – доброчинної гілки УНС.

Комісія для справ Канади обговорила наступні кроки УНС в Канаді та як запобігти проблемі закордонної виміни фондів. Починаючи від 2009 року, члени УНС в Канаді матимуть змогу перетворити платність в канадських доларах за свої поліси на платність в американських доларах. Також запропонувала, щоб УНС розглянув можливість збільшення членських пільг для членів УНС в Канаді.

Останньою звітувала Комісія видань, підкреслюючи більші датки, отримані в звітному часі впродовж року від Фундації спадщини 1-го Щадничого федерально-го банку, Українсько-американської Федеральної Кредитової Спільки „Самопоміч“ та даток особи, яка захотіла залишитися анонімною, на цифровий проект архівів „Свободи“ та „Українського Тижневика“ і підкреслила, що збірка на ту ціль повинна продовжуватися.

Передплати газет на мережі інтернету повинні бути впроваджені якнайшвидше, безплатна передплата „Українського Тижневика“ на мережі інтернету повинна бути уможливлена для 18-20 річних – через повідомлення молодіжними, студентськими

організаціями, школами українознавства та університетами. Комісія знову повторила свою попередню рекомендацію про створення Залізного Фонду для видань УНС.

Присутні на цьогорічних нарадах, крім трьох членів Екзекутиви, затрунених в Головній канцелярії УНС, були: 1-ий заступник президента Зенон Голубець, директор для Канади Мирон Грох, контролер Євген Щерба, радні – Глорія Горбата, Микола Філь, Євген Осціславський, Оля Черкас, Альберт Качковський, Любов Стрілецька і Стефанія Гаврилук; Почесні члени УНС – Тарас Шмагала старший та Уляна Дячук і Головний редактор „Свободи“ і „Українського Тижневика“ Рома Гадзевич.

Традиційне відкриття

Згідно з традицією, річні наради Головного Уряду започатковано короткою церемонією біля пам'ятника Тарасові Шевченкові. Опісля президент С. Качарай відкрив наради а заступник З. Голубець провів молитву.

Одноразовою мовчанкою вшановано членів УНС, які відійшли у вічність в часі від минулорічних нарад Головного Уряду: контролер Василь Лучків (також колишній радний, голова Ньюйоркської округи і секретар 16-го Відділу УНС), Володимир Кривулич – секретар 266-го Відділу, Марія Пелехата – секретар 165-го Відділу, Марія Зобнів – секретар 271-го Відділу, Юліан Котляр – секретар 42-го Відділу, Михайло Мартиненко – секретар 245-го Відділу і Богдан Лавринів – секретар 456-го Відділу.

Переклад: Христина Ференцевич

Радна Любов Стрілецька та Почесні члени Головного уряду Тарас Шмагала і Уляна Дячук.

Жінки-членки Головного уряду УНС перед пам'ятником о. Григорієві Грушці, засновникові „Свободи“.

Президент...

(Закінчення зі стор. 3)

вив російський керівник – є інші варіанти.

Перебуваючи у Сінгапурі, Президент Б. Обама також зустрівся з головним керівником військового уряду М'янмару. Речник Білого Дому Роберт Гібс сказав, що Б. Обама на тій зустрічі закликав М'янмар звільнити провідника демократичної опозиції, лауреата Нобелівської премії миру Аун Сан Су Чжі та інших політичних в'язнів і покласти край переслідуванню етнічних меншин.

Також відбулася особиста зустріч Б. Обами з президентом Індонезії та прем'єр-міністром Сінгапуру.

Звідти Б. Обама полетів до Китаю, де відвідав Шангаї і Пекін. Візита тривала чотири дні.

У рамках своєї першої офіційної поїздки до Китаю Президент США Б. Обама зустрівся 16 листопада у Шангаї з місцевими політичними провідниками і спілкувався з китайськими студентами. Відповідаючи на їхні запитання Б. Обама заявив, що Вашингтон і Пекін можуть не ворогувати, а співпрацювати одне з одним.

„Наперед не визначено, що ми маємо бути ворогами. Це неправильно навіть стосовно минулого. Навпаки, завдяки нашій співпраці США і Китай стали більш успішними і безпечними. Ми вже могли бачити, чого ми можемо досягти, якщо будемо будувати наші взаємини на основі спільних інтересів і взаємної поваги“, – сказав Президент США. Він також наголосив, що всі люди, включаючи громадян Китаю, повинні мати „універсальні права“, що стосуються свободи висловлювань, віросповідання та вільного доступу до інформації.

У своїй промові Б. Обама наголосив на важливості співпраці Китаю і США для подолання глобальних проблем.

Під час промови в Шангайському музеї науки американський Президент похвалив зусилля Китаю у намаганні подолати бідність у країні, але водночас зробив менш приємні для господарів зауваження. „Ми не хочемо нав'язувати жодної системи врядування для інших країн, але

ми також не вважаємо, що принципи, яких ми дотримуємося, є унікальними для нашої країни. Ці свободи висловлювання і віросповідання, доступу до інформації та участі в політичних організаціях, на нашу думку, є універсальними правами“, – сказав Б. Обама.

Відтак, відповідаючи на запитання, Б. Обама назвав кліматичні зміни одним з найбільших викликів, і заявив, що світова спільнота стежитиме за діями США і Китаю в цій ділянці.

16 листопада Президент США Б. Обама прибув до столиці Китаю Пекіну, де зустрівся з своїм китайським колегою Ху Цзіньтао. 17 листопада вони обговорили питання торгівлі, іранської та північнокорейської ядерних програм, а також проблему зміни клімату. Того ж дня після кількохгодинних розмов у Пекіні президенти США Б. Обама та Китайської Народної Республіки Ху підтвердили наміри співробітництва в ділянках глобальної економіки, нерозповсюдження ядерної зброї та кліматичних змін.

Виступаючи після переговорів, Президент Б. Обама наголосив, що всі головні виклики ХХІ ст. торкаються обох країн. Він додав, що ці виклики неможливо подолати самотужки.

Хоч на зустрічі не було зроблено жодних конкретних рішень, проте Президент Ху визнав, що досягнуто певного поступу. Він також підкреслив необхідність конкретних дій для досягнення, за його словами, спільних цілей.

Крім заклику до тісного співробітництва, Б. Обама також порушив дражливе для Пекіну питання прав людини і закликав китайських провідників відновити діалог з представниками духовного провідника Тибету Далай-Лами, який перебуває на вигнанні.

Останні два дні подорожі Президент Б. Обама перебував у Південній Кореї, де в Сеулі його приймав Президент І Мйон Бак. Відбулася також зустріч з американськими військами, розташованими у Південній Кореї, і це підкреслило роль США як регіональної азійсько-тихоокеанської держави. США є головним гарантом азійської безпеки. 75 тис. вояків стоять у Південній Кореї та Японії, а 7-ма флоту здійснює варту у водах регіону. („Голос Америки“, Радіо „Свобода“, Bi-Bi-Ci)

**Європейський магазин
м'ясні і харчові вироби**
відкритий 6 днів у тижні

JOSEPH MEAT MARKET

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ

Tel: (732) 442-4660

Подорож у каторжні місця

Олександр Вівчарик

Закінчення.
Початок в чч. 7-15, 37-46

Олександр Вівчарик в Інті – місті свого народження.

На початку 1990-их років в Інті з'явилися нові пам'ятні знаки. На кладовищі селища „Восточний” у серпні 1990 року Вільнюське товариство політичних в'язнів встановило пам'ятний знак „Скорботний спаситель” з написом „Тим, що не повернулися”. Цей пам'ятний знак освятив колишній в'язень о. Казимир Васеляускас.

У вересні 1990 року громадянин Ізраїлю, колишній в'язень Йосип Хорол поставив пам'ятник своїй матері Зінаїді Хорол (1938-1954). Коли її сина-студента заарештували за „участь у контрреволюційній організації”, вона зуміла пробитися на особистий прийом до Лаврентія Берії. Той поставився до жінки з властивим йому нахабством, а вона дала йому ляпаса і пішла по етапу до табору.

До Воркути вона не дійшла, тихо згасла під Інтою. На пам'ятнику вибито напис: „Безвісним і незліченним жінкам – жертвам сталінського терору. Імена ваші безсмертні!”.

Повернення

Моя поїздка до міста мого дитинства наближалася до кінця. Я дізнався багато невідомого мені про табірну Інту, про страждання висланих сюди на каторжну працю українських в'язнів, про їхню боротьбу і поразки, про те, як вони зрошували своїм потом і кров'ю видобуте в Інті вугілля.

Водогінна вежа в'язня-шведа Артура Тамвеліюса – на гербі Інті.

Коли їхав на станцію, навколо була непроглядна темрява. Лише де-не-де блимали вогники уцілілих будинків, під які переробили бараки колишніх таборів. І мені здалося, що то мене проводжають душі десятків тисяч в'язнів, які загинули, споруджуючи будівлі, дороги, підприємства, шахти Інті.

Я народився на цій мерзлій землі, у яку вони лягли, знесені, навіки. Тож зобов'язаний розповісти про те, що знаю, іншим, щоб подібного більше ніколи не було.

У поїзді з Москви зі мною їхала жіночка з Сибіру, яка розповіла, що її батько родом з села Куликівки на Черкащині. Він втік від Голодомору з України аж у Середню Азію... Від злиднів захворів син жіночки. Вона ледве врятувала хлопця. Зараз життя дещо налагодилось, і російськомовна українка їхала з подарунками в гості до рідні. Але особливої радості в її очах я не бачив. Жіночку дуже турбувало, що Україна прагне у вороже, на її думку, НАТО, що жертвам Голодомору в Україні ставлять пам'ятні знаки.

– Навіщо це? – дивувалася вона. – Що було, то було. Треба забути. Голодували усі! Чому ви так виділяєте лише себе? Чому звинувачуєте в Голодоморі Росію?

Я пробував пояснити, але вона мене не чула. Хто скаже, як достукатися до кам'яних сердець українців, оглухлих від пропаганди?

Великдень в Інті після великого звільнення каторжан.
Фото з архіву родини Тодорів

В центрі міста, де плянувався пам'ятник шахтарям-каторжникам, вже десятиліття стоїть лише закладний камінь.

Чи не тут могила моєї сестри Надії?

Арка в центрі міста – ще одне творіння в'язня-архітектора Артура Тамвеліюса.

На пам'ятникові Зінаїді Хорол зроблено напис: „Невідомим і численним жінкам-жертвам сталінського терору. Імена ваші безсмертні!”.

**Святкуймо Різдво
на Союзівці!**

Традиційна Свята Вечеря

четвер, 24 грудня 2009 р.

або

середа, 6 січня 2010 р.

30 дол. від особи, 12.50 дол. діти від 5 – 12 років.

Початок вечері – год. 6 веч.

Просимо замовляти кімнати і святкові страви.

Тел.: (845) 626-5641

216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446

www.Soyuzivka.com

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Спільний концерт голяндського хору і молоді з України

УТРЕХТ, Голяндія. – 25 вересня у церкві св. Петра відбувся вельми успішний концерт голяндського хору ім. Миколи Лисенка під керівництвом Ірини Горванко та при співучасті п'яти учнів Музичної школи ім. Мирослава Антоновича з Долини, Івано-Франківської області.

Церква св. Петра відома з концертів хорової та інструментальної музики, має прекрасну акустику. Тут щорічно відбуваються 10 концертів різного жанру, при цьому управа церкви запрошує хорові чи інші ансамблі та солістів, що вже мають певний розголос у світі. У такий спосіб запрошено хор ім. М. Лисенка. Усі 450 місць були зайняті. Програма хору складалася з духовної та світської частин. У духовній частині присутні почули „Будь Ім'я Господнє“ Дмитра Бортнянського, після цього з привітом виступив голова хору Брам Бошарт, який розповів присутнім про успіх хору під час турне в західній Україні. І. Горванко перекладала його слова українською мовою. Далі хор виконав твори Миколи Леонтовича (соліст Павло Гакенес), Д. Бортнянського, Михайла Вербицького, Кирила Стеценка, М. Лисенка, Олександра Кошиця. Довголітня співачка хору Карля Труве пояснювала присутнім зміст та історію цих творів.

Програму хору вдало доповнили учні музичної школи ім. М. Антоновича Марія Гуляк – бан-

дура і вокал, Святослав Винник – гітара і вокал, Дмитро Керницький – клярнет, Олена Майборода – скрипка, Ірина Гаразд – африканський ударний інструмент „маракаси“, та директорка школи, концертмайстер Ольга Павлишин – фортепіано. На концерті був присутній посадики Долини Володимир Гаразд з дружиною Іриною та о. Тарас Керницький.

У другій частині були пісні „Котику сіренький“ в обробці Михайла Вериківського (солістка М. Гуляк), „Стоїть гора високая“ (соліст П. Гакенес), „Мій край“ (в обробці Івана Майчика), М. Гуляк та С. Винник виконали пісню Ігоря Соневицького „Під Твою милість“. У виконанні гостей з України прозвучали твори Мирослава Скорика, Ольги Герасименко, „Бойківські мелодії“ в обробці Богдана Погонича.

І. Гаразд закінчила виступ голяндською народною піснею. Усі присутні її підхопили і співали разом. Знову на сцені хор, який виконав пісні „Мав я раз дівчиноньку“ – в обробці М. Антоновича, „Дам я яловицю“ – в обробці Ярослава Козака, „Верховино“ – в обробці Дезидерія Задоро (соліст Роман Антонович), „Владико неба і землі“ Семена Гулака-Артемівського (соліст Петер ван дер Лінден) – цей твір завжди має великий успіх у голяндської публіки.

Закінчено концерт піснею „Любіть

Україну“ (слова Володимира Сосюри, музика Івана Вовка). Окрім 15 українців, усі слухачі були голяндці, але програма майже уся була українською мовою. Мимоволі думками переносився в Україну, де йде боротьба за те, якою має бути державна мова...

Коли голова хору Б. Бошарт розповів про надзвичайно успішну поїздку хору до Львова, Івано-Франківська, Коломиї, Чорткова, Яремче, Надвірної, Долини, Гошева, то управа хору вирішила видати фотоальбом з цієї подорожі. Мистецькі фотографії зробила співачка Соня Ірут, альбом виконала фірма „Альбеллі“. Перед концертом під оплески присутніх цей альбом одержали В. Гаразд, о. Т. Керницький, О. Павлишин, радник Посольства України Ярослав Голіцин, який від імені Посла Василя Корзаченка привітав присутніх. На концерті був також Андрій Пасічник – третій секретар Посольства.

Управа хору вирішила створити фонд для допомоги Музичній школі у Долині. Автор цих рядків також одержав на пам'ятку згаданий мистецький альбом.

Молоді виконавці з України мали дуже вдалі виступи. Для них це була історична подія у їхньому житті, яка додасть сили і ентузіазму, щоб стати професійними співаками та музикантами. Цей вечір можна назвати Вечором української культури, що залишиться

Портрет відомого співака, бандуриста і громадського діяча Володимира Луцева виставлено в галерії „Визначні українці“ в Українському домі на Хрещатику в Києві. Автор портрета Андрій Шабунін.

довго у пам'яті як аудиторії, так і всіх виконавців.

26 вересня за старанням управи хору відбулася поїздка гостей з України до Антверпену, у Бельгії, де увечері у залі місцевої церкви дали для української громади концерт і цим піднесли на душі присутніх.

Володимир Луців,
Лондон

Творчий вечір Зеновія Маринця

ЧИКАГО. – Програма літературних вечорів Українського національного музею знайомить громаду з творчістю відомих та маловідомих поетів, літераторів, співаків, композиторів. Ідея її проведення надійшла від президента музею Ярослава Ганкевича, яку підтримали члени дирекції. 30 жовтня до музею зійшлися шанувальники українського поетичного слова Зеновія Маринця. По вінця була заповнена зала музею – понад 180 осіб.

У поетичному дійстві, за участю поета, були задіяні куратор музею Марія Климчак, вокально-інструментальний гурт „Черемшина“, читці Віра Лесик, Соломія Солдан, Мар'яна Гриньків, Лариса Кухар, Анна Лукач, юна скрипалька Софія Кирилюк, співачка Тетяна Торжевська. Співаки-композитори Ольга Винничук та Ярослав Боднар виконали пісні, які написали на слова З. Маринця. Відкрила вечір віцепрезидент музею Лідія Ткачук.

Доля З. Маринця перегукується з поколіннями поетів-попередників, що жили і творили поза межами Батьківщини. У 1999 році вийшла перша збірка його віршів „Вирію голос“, що мала розділи „Ми українці“, „Доля“, „Прийшла любов“ і „Місяцелік“.

Поет писав:

*І розпростерся океан
Небачений, великий.
За океаном, де аж там, –
Незнаний світ безликий.*

*Як нас прийме? Чужинці ми,
Що побували всюди.
Чийсь ми дочки і сини.
Пригляньтесь! Ми – люди!
Скінчилися блукання дні.
Ми всі в той світ пірнули...
Ми тут прибульці не одні,
Тут звідкись всі прибули.*

Стежа емігрантського життя З. Маринця сягне незабаром 30-ліття. Він народився 2 квітня 1938 року на хуторі Гребельки біля села Волиця на Львівщині у родині Федора та Анастасії Маринців.

Батько загинув від рук гестапівців. Через кілька місяців хату „ворога народу“ підпалили „червоні визволителі“. Вдова залишилася з трьома малолітніми синами. З. Маринець після школи вступив у Бережницький зоотехнічний технікум, а далі – у Львівський педагогічний інститут на факультет української мови, літератури і музики.

Згодом продовжив навчання у Львівській консерваторії у класі вокалу, співав у республіканській академічній хоровій капелі „Трембіта“ у Львові, де зустрів своє кохання – Анну Дзядик. З сином Романом виїхали до Канади, звідти – до Чикаго, до батька Анни – Романа Дзядика. Працював на фабриці, виступали обоє під час концертів для громади. Їх вітали в українських осередках США, Канади, Австралії. Зазнали невтішного болю, втративши єдиного сина. Залишився онук Борис-Роман. Подружжя продовжує співати в хорі собору свв. Володимира і Ольги.

Друга збірка поета „Слово“ побачила світ у 2002 році. Обидві збірки були надруковані за сприяння кредитівки „Самопоміч“ у Чикаго, де впродовж довгих років працював З. Маринець. Автор має цілком сформований власний поетичний стиль, тематика його віршів різноманітна. Промовистими є думки поета щодо збереження рідної мови в англомовному світі. Настрій вірша найбільш виразна в інтимній ліриці поета, присвяченій дружині.

*Чи є на світі скарб такий,
Щоби сяв, як зірка рання,
Щоб був так серцю дорогий,
Як ти мені, моє кохання?*

Невеликий за обсягом, оригінальний поетичний доробок поета відкритий читачеві. Передусім це сонети, у яких сентиментально-тужливий настрій співзвучний українській пісні на рідній землі. Він готовий крильми батька-журавля захистити молоде покоління від виїзду в чужі

Зеновій та Анна Маринці.
Фото: Галина Угриня

краї і з даліни життєвого лету дає поради.

*А наших діток ключ летить,
Нестримно, без упину,
Свій рід, свій край не сиротить –
Вертайтесь в Україну.*

Марія Климчак

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ 645 W. 1st Ave. Tel.: (908) 241-2190 (888) 336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel.: (973) 916-1543	PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: (215) 969-4986 (215) 728-6040
---	---	---

ЧИТАЧІ ПРО КНИГИ

Милий спомин про Платона Майбороду

Платон Майборода, „Милий спомин на серці собі пов'язи“. Упорядник Микола Сом. Київ. Видавництво „Криниця“, 2008. 192 стор.

В Україні існує непоганий звичай: відзначати „круглі дати“ і живих, і особливо покійних діячів урочистими зборами, концертами, виставками, а найважливіше – книгами з якнайповнішими відомостями про талановитого мистця, так би мовити, вписувати його навечно в історію України й цілого світу. Така книжка появилась з нагоди 90-річчя з дня народження композитора Платона Майбороди (1918-1989).

Україна в серці береже це ім'я, що і в діаспорі соняшно зіграло кохання й ностальгічні мрії емігрантів. Тепер уже притихли вальси й танго, а на їхньому місці загримили ритми добровільно новоприбулих. Але давні пісні мрійного серця все ще дзвенять і відроджуються у спогадах.

Може, хтось пам'ятає мелодію і слова, а от назви варто нагадати... Згадайте „Рушничок“ („Рідна мати моя“), „Київський вальс“ („Знову цвітуть каштани“), „Ми підем, де трави похилі“... („І карії очі, і рученьки білі ночами насняться мені“), „Пісня про вчительку“ – все це виспівав для нас П. Майборода. Більшість його пісень – на слова дивовижно співзвучного поета Андрія Малишка, а потім – невмируща „Виростеш ти, сину“ на слова Василя Симоненка.

Отже, це – книжка про нашого улюбленого композитора пісень, найчутливіших і глибокодумних за всі часи. І на всі часи!

Починається вона короткою біографією композитора, з якої недвозначно випливає, що життя розумної і дбайливої роди-

ни Майбородів почалося з утечі з рідної Полтавщини, щоб врятуватися від неухильної для „куркулів“ долі – заслання на Сибір. У Запоріжжі батько пішов працювати на „Запоріжсталь“. Два талановитих сини – майбутній композитор Георгій і пісняр Платон пробились у творчий світ крізь бар'єри „соціального походження“.

На першій лінії вогню, переживши німецький полон, брати відшукали в руїнах Берліну піаніно, влаштували імпровізований концерт з творів Бетговена і пояснили здивованим німцям: „Ми не воюємо проти німецького народу“.

Повернувшись в Україну, П. Майборода взявся за творчу роботу. Доки був живий А. Малишко, він був побратимом і співтворцем животворчих мелодій П. Майбороди, потім прийшли на зміну нові поети України. Терень Масенко приніс свої надхненні слова:

*Як над морем зорі зацвітуть,
Ти поїдеш, милий, в дальній край,
Всюди рідну землю пам'ятай...*

А Дмитро Луценко додав солодкого болю за Україною:

*Я б без Тебе зів'яв
І в гіркій самотині помер би...*

Після війни слава сипалась, як квіти, на шлях талановитого мистця. Він став першим лавреатом премії ім. Тараса Шевченка (1962), дістав багату орденів та медалів. Викладав музику в інститутах, а до того ще й малював (на четвертій сторінці обгортки нової книжки є картина П. Майбороди „Три тополі“).

Ще й тепер у довідниках про мистців України важко знайти відомості про їхнє особисте життя. Часто дру-

жини зберігали свої прізвища. Так було і в житті П. Майбороди. А його дружина була великою, яскравою зорею життя пісняра. Вони познайомились, працюючи у Київській філармонії. У книжці є прекрасний портрет Тетяни Винниченко з підписом, скомпонованим упорядником Миколою Сомом: „Юна та вродлива муза і дружина композитора“. В цій книжці вперше надруковано вірш композитора, присвячений дружині, – „Ти любов моя ясна, ти любов моя вічна“.

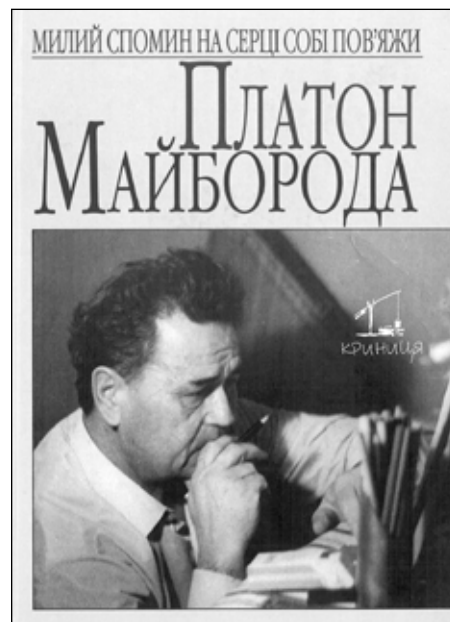
Творячи пісні, композитор був часто і співавтором текстів. Його друг А. Малишко мав чудовий голос, і вони вдвох виспівували всі пісні України. Доспівались і до „Червоної калини“ і до „Ще не вмерла Україна“. Добре, що ніхто не доніс.

Одразу треба відзначити любовно-дбайливе оздоблення цієї книжки. М. Сом брався за різні професії, і все йому вдавалось: поезія, гумор, журналістика, роля заповідача в філармонії, де він і познайомився з П. Майбородою і Т. Винниченко. Тоді молодий поет був тільки „Колею“ або „Сомиком“. Проте, П. Майборода зразу вполював М. Сома й подарував йому книжку з дуже теплою присвятою: „Моєму дорогому Колі Сому – на дружбу, на творчість. З любов'ю братньою“. А М. Сом відповів зворушливими рядками:

*Він знов шукає кривну і єдину
Стежину ту, що дзвонить колоском.
Щоб не згубить у світі Україну,
Він витер очі рідним рушником.*

Отож як прийшов час на ювілейну книгу, хто ж інший міг би за те узятись, як не М. Сом – вірний шанувальник матерів, дружин та краси українських жінок? Він знав, до кого найперше звернутись по спогади – до дружини.

Т. Винниченко дала всі джерела й документи, композитори, друзі дитинства, поети, письменники,

артисти, глядачі і слухачі з радістю написали свої спогади. Як досвідчений гуморист, М. Сом укривив у книгу і прості, але дотепні жарти П. Майбороди.

Одного разу ішов композитор з дружиною вулицями Києва і побачив бабусю, що продавала козлика. П. Майборода запитав, скільки він коштує. Та каже: „30 карбованців“. П. Майборода заплатив і спитав: „Бабусю, козеня Ви мені продали? Значить, воно моє. А тепер я його дарую Вам. Беріть і йдіть додому!“ Як же він був розчарований, коли, повертаючись додому тією ж дорогою, побачив, що бабуся знову продавала те козеня.

Книжка про П. Майбороду складена систематично, фахово, цікаво. Її варто читати всім, хто співав і слухав пісні П. Майбороди.

Ганна Черінь,
Порт-Шарлот, Флориди

З питань придбання книжки можна звертатися до видавництва „Криниця“ на адресу: вул. Електротехнічна, 4А, Київ, 02660 Ukraine.

Книжки, надіслані до бібліотеки тижневика „Свобода“

Олександр Домбровський. „Лебедина пісня“, поезії. Академік О. Домбровський – історик, спеціаліст з античної історії. Хоч своєю музою він вважає Клію, насправді в душі він поет. У збірці – поезія національного патріотичного надхнення та філософські роздуми. Збірку рекомендуємо читачам, яким не байдужа доля України, яких цікавлять філософські питання і які цінують поетичні вислови думок і почуттів. Видавництво „Коло“, Дрогобич, 2009 рік.

Святослав Караванський. „Секрети української мови“ видання друге, розширене. Це популярна розповідь про самобутні риси української мови, зачесані під канцелярську гребінку асиміляторських заходів. Автор розглядає всі галузі „мовного госпо-

дарства“, зачеплені руйнацією: орфоepію, лексику, словотвір, правопис і частково граматику. Розраховано на широке коло шанувальників рідного слова. Видавництво „БаК“, Львів, 2009 рік.

Упорядник М.Д. Сом, „Платон Майборода“, спогади. Книгу присвячено 90-річчю з дня народження славного українського композитора Платона Майбороди. Видавництво „Криниця“, Київ, 2008 рік.

Ганна Черінь. „Паралелі“. Книжка авторки про паралелі людських доль, що, всупереч законам математики, зійшлися після довгих поневірянь. В цій збірці поетеса вірна Україні, сповнена боєм і гнівом за кривди, спричинені заздрістю недругів. Видавництво „Сучасний

письменник“, Київ, 2009 рік.

Володимир Рожко. „Православні святині історичної Волині“, історично-краєзнавчий нарис. Нова праця автора – вагомий внесок у скарбницю волинезнавчої науки, розрахована на науковців, викладачів, студентів, широке коло читачів, вірних Помісної Української Православної Церкви, українців, в розсіянні суших. Видавництво „Волинська обласна друкарня“, Луцьк, 2009 рік.

Ярослав Стех. „Пропам'ятна книга українських діячів Перемищини“, частина друга – це продовження своєрідної літописної енциклопедії, до якої увійшли матеріали про визначних українців з царин культури, науки, освіти, церкви та про учасників визвольних змагань ХХ ст. Видавництво „Сполом“, Львів, 2009 рік.

Товариство Українських Інженерів Америки
Українське Лікарське Товариство Північної Америки
Український Інститут Америки

Щиро просимо Вас
на традиційне святкування різдвяної
Я Л И Н К И

*з перекусом, напівками, мистецькою програмою,
вокальний ансамбль „Пролісок“*

в суботу, 12 грудня 2009 р. (від 7:00 вечора)
в Українському Інституті Америки
2 East 79th Street, Нью-Йорк.

Вступ: \$40, студенти і емерити \$30
Прошу виписувати чеки на „Ukrainian Engineers Society of America“.
За інформацією прошу звертатися до: www.uesa.org або 212-729-9824

Морська Забава 2009

п'ятниця 27го листопада 2009 р.
9 год. веч. - 1:30 год. ранку
Український Американський Культурний Центр Нью-Джерзі
60 North Jefferson Rd.
Whippany, NJ 07981

грає СВІТАНОК

Загальний вступ - \$30
Знижені ціни кімнат в готелю:

RAMADA INN

Буде "маршрутка" між готелем і центром перед та після завави.

СПОРТ

Успішний 40-ий Нью-йоркський марафон

НЬЮ-ЙОРК. – Як кожного року, так і цього, в першу неділю листопада місто охопила марафонська лихоманка. Нью-йоркський марафон з плином часу не втратив привабливості і престижу, а радше навпаки. І сьогодні, через 33 роки після того, як в 1976-му вперше вийшов на вулиці міста, він втішається неймовірною популярністю – як у Нью-Йорку, так і в цілому світі.

Присутність величезної кількості приїжджих можна було зауважити ще за багато миль до старту. В околицях моста Веразано вулиці були переповнені десятками тисяч авт, сотнями автобусів і безліччю охоронців правопорядку. Черга-наговп довжиною в пів милі вишикувалась ще при вході до Форту Вадзворт на Статен-Айленд – воєнного містечка, яке надало притулок неймовірній масі бігунів практично з кожного куточку світу. Зустріти австралійця чи аргентинця, японця чи француза було ніяк не складніше, ніж мешканця Брукліну або Бронксу.

При вході у Форт – обов'язкова контрола: всі речі можна було принести на територію містечка тільки у спеціально виданих декількома днями раніше прозорих пакетах з наліпкою з іменем і стартовим числом, яке мало збігатися з нагрудним номером, без якого і самому було не пройти.

Єдине, що натякало присутнім на перебування на території воєнного об'єкту, були зо троє хлопців у бронжилетах, котрі залюбки ставали до розмови з кожним, хто потребував пояснень і допомоги в навігації.

Наперекір останнім прогнозам погоди, дощ не падав, хоч і висіли

На марафонській трасі – італійські бігуни.

низькі темні хмари. Було прохолодно, але не надмірно. А погода цілого дня видалася близькою до ідеальної для марафону. Проте народ, навчений приморозками на минулорічному старті, запасся одягом дещо над потребу. Це й добре, бо весь одяг, що вони згодом залишили на старті, потрапив до благодійних організацій.

Довкола – метушня: фотографування як аматорське, так і професійне; націплювання на пояси енергетичних желе, або акуратне їх укладання в поясні торбинки. Ще хтось перераховував пігулки вітамінів та солі, передбачаючи, на якій милі їх дістати; інші – мали останні перед стартом телефонні розмови з сво-

їми близькими, або стояли в черзі до своєї вантажівки, щоб здати особисті речі, які згодом, після фінішу, вже чекали на них у Центральному парку.

Загалом панувала дуже доброзичлива атмосфера, а кожен зустрічний незнайомець чи незнайомка видавалися рідним братом чи сестрою. Перед стартом всі жили передчуттям близького початку довгоочікуваної події, а поділу, хоч і делікатного, на тих, хто згодом вибіжить з трьох, чотирьох і так далі годин, ще не існувало.

Серед запитань найчастішими були – чи ви вперше виходите на старт Нью-йоркського марафону? Здавалось, яка різниця, де

пробігти ті 26.2 милі. А виявляється, що місце і час мають значення, близьке до вирішального. Бо це – Подія. Як театральна вистава в Метрополітен-Опері для мешканця віддаленого сибірського селища чи одержання атестату зрілості для випускника середньої школи. По-перше, Нью-йоркський марафон – це масовість.

Одна справа, коли на стадіоні сотня тисяч напівтверезих вболівальників пасивно переживають за свою улюблену спортову дружину, а зовсім інша – коли десятки тисяч людей активно йдуть, тобто біжать, до однієї мети, виявляючи, так би мовити, масову духовну спільність. Те саме стосується і факту, що поруч з тобою може виявитись людина з будь-якого куточка земної кулі, а не тільки з країн „посиленої“ еміграції. Дивно, приємно і небуденно. По-третє, якщо провести аналогію з якимось „стаціонарним“ спортом, то легко помітити, що масштаби – не ті.

Вболівальників, згідно з даними Нью-йоркського клубу бігунів, було мало не 2 млн., а кількість тих, хто безпосередньо вийшов на старт – 43,741 – найбільше за всю історію Нью-йоркських марафонів. Так само імпонує відповідальне ставлення міської влади до цієї події. Йдеться не стільки про чинного мера Нью-Йорку Майкла Блумберга, котрий їхав на лімузині перед вболівальниками по Першій Авеню в Мангетені, щоб отримати більшу прихильність на виборах, які мали відбутись через два дні, скільки про пересічних поліціантів і пожежників, котрі виглядали якщо не гордими, то в крайньому випадку щасливими, що вони також беруть участь

(Закінчення на стор. 24)

ПРЕСОВИЙ ФОНД, за жовтень 2009 р.

100 дол.	Дозя і Зенон Кріслаті Малюца Анна Томоруги Марія і Ярослав	Cleveland, OH Dundas, IL Clark, NJ	15 дол.	Целевич Іванна Альманах – Прес фонд Федоренко Євген	Morton Grove, IL Morris Plains, NJ Auburn, NY	10 дол.	Шульга Андрій Скрипук Іван Свансон Лариса	Mattituck, NY Brantford, ON, Canada Palo Alto, CA
55	Гумницький Лев Макар-Лауді С. Мелех Ярослав	North Royalton, OH Brooklyn, NY Hyattsville, MD		Гавришків Розалія Гуралечко Люба Іваськів Любомир	Union, NJ Venice, FL Washington, PA		Вацлавський Антон Волощук Петро	Forest Hills, NY Dorchester, MA
	Пугач Ігор Пилишенко Володимир Ратич Іванна	Macungie, PA Rochester, NY North Port, FL		Яримович Володимир Полець Олександр Стельмах Андріян	St. Anthony, MN Livonia, MI Manahawkin, NJ	5	Гоусти Іван-Андрій Бейкер Люба Березюк Софія	Merrimack, NH Youngstown, OH Warren, MI
54	Анна Бурій (2007)	Toronto, ON, Canada		Ватраль Микола Вінярський Володимир	Weston, ON, Canada Wethersfield, CT		Боднарчук Дмитро Гумницький Лев	Albuquerque, NM North Royalton, OH
54	Анна Бурій (2008)	Toronto, ON, Canada		Гевко Любомир Білан Василь	Clarkston, MI Rochester, NY		Кос Стефан Кравчук Анна	South Boston, MA Holmdel, NJ
50	Кольцо Мар'яда Козак Лідія Сосняк Василь	Plain City, OH North Port, FL Forest Hills, NY	10	Білицька Ольга Борковська М. Бояр Анна	North Port, FL Yonkers, NY Upperdale River, NJ		Кравець Петро Криволап Юрій	Syracuse, NY Catonville, MD
45	Семків Ярослав Шевчук Наталія	Boiling Springs, PA Washington Twshp., NJ		Харук Галина Чайковська Наталія Хома Платон	Park Ridge, IL Morris Plains, NJ East Haven, CT		Ладанай Л. Літош Євген	Glen Spey, NY Bronx, NY
35	Дудар Микола Сахрин Марія Слободинський Михайло	Warren, MI Toronto, ON, Canada Parrish, FL		Герент Володимир Герент Володимир Кіцак Володимир	North Port, FL North Port, FL Parsippany, NJ		Мельник Дмитро Мнішенко Марія	Rosindale, MA Union, NJ
30	Ганас Юрій	Ancaster, ON, Canada		Кондзьола Емілія Крам Марко Лашенюк Василь	Salisbury, MD Los Angeles, CA Somerset, NJ		Плакеда Володимир Постоловський Йосиф	Deltona, FL Warren, MI
25	Бохонович Роман Яримович Ореста Клюфас Зорянна	Kerhonkson, NY Chicago, IL Highland Park, NJ		Луппо Марія Ликтей Ярослав Лисак Теодозій	Morton Grove, IL Whitesboro, NY Parma, OH		Романюк Тарас Росинський Віктор	Hamden, CT Ortonville, MI
	Кольцо Ксеня Ковалюк Маркіян Мартинковський Володимир	Seattle, WA Orleans, ON, Canada Lvivska oblast New Hartford, NY		Лисак Лідія Мартинюк Ігор Мисак Текля	Newman, GA Kent, WA Philadelphia, PA		Семенюк Ольга Січ Дмитро	East Hanover, NJ Alfred Station, NY
	Мельник Катя Процик Володимир Шепелява Аня	Astoria, NY Columbia, MD Middle Village, NY		Новицький Славко Обущак Віра Огар Василь	Silver Spring, MD Philadelphia, PA Beverly Hills, MI		Станецький Ярослав Тренза Михайло	Clifton, NJ Chicago, IL
20	Закревська Лідія Бак Іван Федик Мирослав	Cleveland, OH Fairport, NY Kendall Park, NJ		Остап'юк Евфрозина Питляр Дарія Рудик Степанія	South Haven, MN Raleigh, NC Long Island City, NY	4	Васильків Йосиф Війтович Марія Зарик Андрій	Abingdon, MD Venice, FL
	Городецька Ольга Криворучко Анатолій Мулик Михайло	Ottawa, ON, Canada Brooklyn, NY Altamonte Spring, FL		Семеняки Надія і Микола	New Berlin, WI		Гайовий Федір	
15	Біч Галина Бенко Франко	Cleveland, OH						

Разом: 2,167 дол.

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи“ – найстаршої української газети в світі.

Успішний 40-ий...

(Закінчення зі стор. 23)

в організації цього свята. Почуття взаємне.

Так, існує ще телебачення, де маєте шанс з'явитися на долі секунди (один тільки 4-ий телевізійний канал WNBC присвятив цій події п'ять годин прямого етеру); є преса, де ваш результат обов'язково надрукують (можливо, дуже-дуже дрібними літерами); інтернет, де ви ще довгі роки будете значитись серед тих, хто добіг до останнього метра. Зрештою, є і ви самі, котрі пам'ятатимете, що „я таки не здався”...

І як не згадати, можливо, найголовнішого – мільйонної публіки вболівальників, безперервних теплих зустрічей обабіч дороги, винахідливих – з родзинкою! – транспарантів та плакатів, різнокольорових кульок, оркестрів, прапорів, шкільних хорів, яскравих костюмів, небуденних звуків інструментальних музичних гуртів, радісних та захоплених вигуків. Це – видовище, феномен. В кожного будуть ще свої „надцять” причин, чому він вирішив вийти на лінію старту. Воістину, головне – участь. І не тільки з вищеперерахованих причин. Для більшості місцевих марафонців існує ціла процедура потрапляння до числа офіційних учасників тривалістю 20 і більше місяців. В результаті – на кожного учасника Нью-Йоркського марафону припадає майже двоє тих, чий аплікації організатори відкинули.

Але вернімось в Статен-Айленд, у Форт Вадзворт, до моста Веразано, до вселенської передстартової суєти, де кожен поспішав до свого старту. Залежно від кваліфікації, спортсменці були приписані до одного з трьох потоків (стартували о 9:40, 10:00 та 10:20), до одного з трьох маршрутів – помаранчевого, синього і зеленого, та до одного з семи коралів – від А до G – в кожному приблизно по 700 людей.

Саме коли я проходив під мостом, прямуючи до свого зеленого „В” коралу другого потоку, пролунав гарматний постріл – то був старт першої хвили ювілейного 40-го Нью-Йоркського марафону. Всі погляди людей довкола мене вмили піднялись догори, на міст, де по обох рівнях, неначе хвиля, пливли тисячі й тисячі щасливих облич – вони, наперекір усім ваганням і перешкодам, такі стартували. Знизу радісними вигуками і дружніми помахами їх вітали, а ті – з ентузіазмом відповідали.

Перед стартом другого потоку відспівали американський гімн, а перед третім – патріотичну пісню „Боже, Америку благослови...”. Щоб сповістити старт другого потоку, так само використали гармату. Всі смуги мосту Веразано від одного краю до іншого – а він завдовжки майже у дві милі – заповнили бігу-

ни. Свято розпочалось.

Внизу, з боку Статен-Айленду, виразно було видно історичну фортецю Водсворт, яку ніколи не помічаєш, коли переїжджаєш міст автом. Посеред затоки катер пожежної охорони в нашу честь з усіх своїх шести водометів, націлених догори, влаштував вражаючих розмірів фонтан. Над головою, окрім гелікоптера телеканалу WNBC, кружляли ще декілька: три військових та один від міської поліції. Ще далі – пролітав легкий літак з розгорнутим рекламним транспарантом. Особисто я чекав, що на ньому написано щось на кшталт „Вітання учасникам Нью-Йоркського марафону”. Яке ж було моє здивування, коли вже вдома, побільшивши фото, прочитав антирекламу: „NBC – це погані новини для його працівників”.

Вже традиційно, за власною ініціативою, спортсменці чіпляли на свої спини написи-пояснення – хто і для чого біжить. Крім власних імен, найбільшого це були присвяти своїм близьким, як живим, так і померлим. Інколи кількість присвят перевищувала десятків, – і тоді спина ставала подібною до дошки оголошень. Бігли також представники різного роду організацій і товариств – проти всіляких видів раку, діабету, серцевих захворювань, захисники тварин і їм подібне. Тим часом публіка навколо оманливо видавалась українською – з навімання вибраної тридцятки хтось один обов'язково виявлявся вдягненим в жовто-блакитні кольори.

Проте при уважному розгляді виявлялось, що то представники Товариства боротьби з дитячою лейкемією. Спортсменці цього товариства мають можливість без виконання вищезгадуваної величезної кількості передумов потрапити на старт. Тому багато-хто саме заради цих преференцій долучаються до борців з малокрів'ям. Також полегшені можливості мають члени дружин військових чи міської поліції. Між іншим, цього року стартувала також і найбільша кількість спортсменів-спонзорів 6,800, – сумарна кількість пожертв котрих сягнула 21 млн. дол. (в середньому – 3,088 дол. кожен).

Як і в попередні роки, на вулицях Брукліну, починаючи з Бей-Риджу і кінчаючи Грінпойнтом, місцева публіка в найрізноманітніший винахідливі способи вітала марафонців. Запам'яталися пожежники біля 9-ої вулиці в Брукліні, котрі для кращого огляду, висунувши пожежну драбину на повну довжину, всім відділом всілись на її край.

Навіть на звичайно безлюдному в цей час Вілямсбургу була значна кількість вболівальників, а на сході, де минулого року за бігом спостерігало п'ятеро однаково вбраних єврейських дівчаток віком від трьох до семи років, тепер їх сиділо восьмеро, так само вбраних. Добрий тузін музичних гуртів на 4-ій

Авеню, в їх числі – рок групи, шотландські й еспанські музичні таланти, величезна шкільна оркестра духових інструментів – на Лафает Авеню і десятки дрібніших ансамблів приклали всіх зусиль, щоб прикрасити цей день.

Якось вперше для себе зауважив, що в залежності від музики, що лунає поруч, змінюється техніка бігу. Під бразилійську самбу рухи робляться більш плавними, центр ваги тіла якось відноситься назад, ноги піднімаються невисоко, проте крок дещо видовжується, розмах руки – помірно інтенсивний. Під регі, навпаки, центр ваги тіла переноситься вперед і сприяє втримуванню темпу, рок – додатково інтенсифікує роботу руками...

Кожні п'ять кілометрів та кожна миля маршруту були відповідним чином позначені: „Mile 8” чи „Mile 12”, але були і особливі точки – „sMile”, тобто місця, де необхідно було усміхнутись, адже поруч знаходились декілька фотографів, котрі всіх без перебору фіксували на свої апарати.

Незважаючи на мою слабшу (з багатьох причин) в порівнянні з попередніми роками фізичну форму, половину дистанції подолав приблизно за той самий час (2:01.27), що й минулоріч. Проте вже невдовзі, починаючи з 15-ої милі, комфортність бігу потрохи почала зникати. Стегно, коліна, стопа нагадували про себе. На мості Квінсборо, в околиці 25-го кілометру, з солідною швидкістю обганяючи мене зліва, промчав... одноногий бігун. Замість другої ноги, в кістку бедра була вмонтована спеціально зігнана металева пластина, яка відпружнювала подібно до гомілки зі стопою.

Чи треба казати, що після побаченого власні болі якось автоматично зникли? Пізніше, вже на останніх милях, бачив ще одного спортсмена, але вже без обох ніг і, відповідно, з двома вищезгаданими протезами. Не менший шок викликав у мене ще один бігун (пізніше їх виявилось декілька!), котрий біг... босоніж. Зрозуміло, це видовище також сприяло послабленню моїх болей в стопах.

На мангетенській Першій Авеню ні кількість, ані ентузіазм вболівальників за останній рік не зменшились. Біля 95-ої вулиці, на пункті допомоги PowerGel прихопив три пакетики, які в швидкому часі спожив, то ще в Бронкс вбіг на досить оптимістичному дусі. Там найбільше запам'ятались троє речей: оповита марафонським містицизмом позначка 20-ої милі; величезний монітор, перед яким кожен намагався пробігти якомога більш помітним, та гра великого ансамблю ударних інструментів корінних американців. Виявляється, якісь цілком прості удари 30 інструментів, виконаних в унісон, та ще й по наростаючій інтенсивності, можуть створити надзвичайно потужний вплив на слухача.

Після 21 милі плин часу, неначе, сповільнився. Найбільше дошкуляли судоми в м'язах бедра. Раніше, проковтнувши необхідну кількість калорій і солей, на пунктах напоїв, котрі стояли через кожну милю, перейшов з геторейду на воду, яку до того ж випивав вже не на бігу, а на ходу. 24 миля далась, можливо, найтяжче. Час від часу, не зупиняючись, розтирав то ліву, то праву ногу.

Приголомшлива кількість глядачів і гамір вже почали легенько дратувати. Хтось з найкращих намірів кинув високо догори конфетти. Бігти було гарно, проте дихати – від всеохоплюючої повітряно-паперової маси – неприємно. Спостереження за милями припинив, всю увагу сконцентрував виключно на пульсометрі і годиннику. Так і рахував: ще 40 хвилин, 20, 10...

Помажав у напрямку гігантського телеекрану на Columbus Circle, минув 26-ту милю, фінішував. Друга половина тривала на 16 хвилин довше першої. Ну то й що? Головне – я вже тут. Як висловився один мій колега, „екзекуція завершилась”...

Далі – фотографування, роздання пакетів з харчуванням і традиційних пам'ятних медалей. А отримала їх рекордна кількість осіб – 43,475 – кожен, хто завершив цю дивовижну, надзвичайно яскраву мандрівку.

Ще одна непересічна подія стала цього року – вперше за останні 27 років на чоловічій дистанції переміг громадянин США – Меб Кефлезігі, котрий зміг показати свій найкращий особистий результат – 2:09.15. Народжений в Еритрії, 34-річний М. Кефлезігі, срібний медаліст Олімпійських Ігор 2004 року, на 24-ій милі спромігся відірватися від надзвичайно сильних суперників і, крім титула переможця Нью-Йоркського марафону-2009 отримав ще один – Чемпіона США, а заодно і винагороду в 200 тис. дол.: 130 тис. – за марафон, 40 тис. – за перемогу на Чемпіонаті країни і 30 тис. – бонус за результат кращий за 2 години і 10 хвилин.

На жіночій дистанції 37-річна Тулу Дерарту з Етіопії, олімпійська чемпіонка на 10 км 1992 і 2000 років, мати двох дітей, на останній півмилі випередила росіянку Людмилу Петрову і виборола першість з результатом 2:28.52.

В марафоні взяв участь щойно призначений мер Єрусалиму 50-річний Нит Баркат, котрий подолав нелегкий шлях за 4:42.46; а голова Ради директорів клубу-організатора NYRR, 75-річний Джордж Герш, дістався до фінішу за феноменальний для його віку час – 4:06.14.

А вже наступного дня, 2 листопада, клуб NYRR, оголосив про початок подання заявок на участь в наступному марафоні. Запрошуємо!

Біг, фотографував і репортаж написав
Степан Слущкий

Учасники марафону на вулиці Нью-Йорку.

Св. п. Зенон Карпишин – син України

„Не забувайте ні на хвилину, молоді друзі, що перед вами стоїть дуже важке, але почесне завдання: ширити правду про Україну, її історію і культуру. Ніколи не переставайте працювати для добра рідного краю, який сьогодні відкриває нову сторінку в українській історії“. – писав д-р Зенон Карпишин („Степовий“) у зверненні до учнів Школи українознавства 24 серпня 2005 року.

4 листопада минає чотири роки відтоді, як на 58-му році життя відійшов у простори вічності вірний син України, член Організації Українських Націоналістів св. п. д-р З. Карпишин.

Його батьки – Марія й Павло Карпишини, обоє члени ОУН з Бережанщини, що на Тернопіллі, в силу обставин змушені були в 1944 році покинути рідну землю й податися на Захід.

З табору для переміщених осіб окупаційної зони США в Німеччині в 1950 році їм вдалося емігрувати в Америку й оселитися в Сиракузі, де син розпочав своє навчання в парафіяльній школі св. Івана Хрестителя та в суботній Школі українознавства.

Вищу освіту він здобув у Манітобському університеті в Канаді, а після студій в Українському Вільному Університеті в Мюнхені захистив докторську дисертацію з економічних наук.

З юних літ був активним членом Співки Української Молоді, вмів поєднувати особисте навчання з виховними заняттями з молоддю, писав статті про духовно-культурні цінності української нації, про політичних в'язнів у більшовицьких концтаборах, розкривав жакливу правду про Україну під кормогою московського імперіалізму.

Творчі надхнення черпав, за його словами, від своїх батьків, найперше від матері – твердої патріотки-націоналістки, з свідомості, що він українець, з молодіжних організацій, зі Школи українознавства.

Перебуваючи в Німеччині, брав активну участь в роботі Антибільшовицького блоку народів (АБН), співпрацював з його головою Славою Стецько, був її

Св. п. Зенон Карпишин

дорадником і перекладачем на Конференції поневолених народів у Токіо, Японія, пов'язав своє життя з ОУН.

З проголошенням України незалежною державою одним з перших приїжджав в Україну, якої раніше ніколи не бачив, відвідував навчальні заклади, наукові установи. Не міг натішитися свободою рідного краю, прагнув долучитися до розбудови Української самостійної держави.

Повернувшись в США, налагодив контакти з впливовими американськими конгресменами й сенаторами в питаннях підтримання української державності, в позитивному вирішенні українських проблем. Продовжував працю з виховання української емігрантської молоді.

Був скромний, безкорисливий і відповідальний. Користувався авторитетом і пошаною.

Нехай же ніколи не згасне свіча пам'яті про нього – вірного сина України, людину великого серця й невмирущої національної ідеї в душі!

Надія Каменюк – від Тернопільської міської Ліги українських жінок

Михайло Пахолок – від громадськості Бережан

Теплий спомин про товариша

Молоді люди, які прибули до США по Другій світовій війні, залишають нас, і ми самі стаємо в чергу. Наш колега Євген Змий (1930-2009) був видатним членом Товариства українських інженерів Америки.

Є. Змий був директором секції Американського інституту індустріальних інженерів, яка в 1975 році налічувала понад 6,500 членів.

Маючи вищу освіту, він працював в кількох підприємствах як високого рівня інженер-аналітик. Мав нагоду їздити по США і Південній Америці, країнах Азії. Взірцево дбав про своїх родичів – дружину Наталку, доньок Діану і Ліду та внуків Олеся і Тому.

Товариство українських інженерів Америки вибрало магістра Є. Змий на голову Товариства на 1981-1983 роки. В 1982 році під його керівництвом відбулася у Вашингтоні конференція на тему модерної технології. В цій конференції брав участь і доповідав широко знаний серед американського і українського наукового світу академік Михайло Яримович.

Є. Змий брав участь у четвертій міжнародній конференції „Проблеми комплексної автоматизації“ 17-20 жовтня 1990 року у Києві, на запрошення Київського

Св. п. Євген Змий

політехнічного інституту, а також у спробі організації української інтелектуальної групи оцінити ситуацію української діаспори і її співпрацю з Україною.

Є. Змий належав до Наукового Товариства ім. Шевченка і багатьох українських та американських організацій, був дуже жертвенним.

Осип Мороз,
о. Юрій Базилевський,
колеги покійного
Кергонксон, Нью-Йорк

Непроминальний спадок Степана Спеха

Журавлі незабутнього Степана Спеха долетіли 22 лютого 2009 року до межі, за якою – вічність...

Народився він 13 червня 1922 року у селі Глідно, між Перемишлем і Кросном. Від дитинства вслухався в українські народні пісні з уст матері, що зворушували любов'ю до високого й світлого. Від раннього віку співав у церковному хорі. Друга світова війна поклала край мріям швидко здобути освіту, однак, не перешкодила талановитому юнакові йти до вершин музичного мистецтва. Йому судилося навчатися у клясі відомого німецького педагога Клер Фрюлінг-Герлах, яка була професором Кельванської консерваторії, а також брати лекції у відомого українського тенора Ореста Руснака (1895-1960), соліста оперних театрів у таких німецьких містах, як Берлін, Мюнхен, Лайпціг, Кемніц, Кенігсберг.

По завершенні студій у стінах Українського музичного інституту (кляса співів Іванни Прийми, кляса композиції Володимира Грудини) у Нью-Йорку С. Спех розгорнув професійну співацьку кар'єру, виступаючи солістом на концертах з переважно українськими народними піснями. Резонанс викликало його виконання партій в операх Семена Гулака-Артемовського („Запорожець за Дунаєм“), Миколи Лисенка („Тарас Бульба“), Костянтина Данькевича („Богдан Хмельницький“), Джузеппе Верді („Аїда“, „Ріголетто“), Джакомо Пучіні („Мадам Батерфляй“), Жоржа Бізе („Кармен“), Шарля Гуно („Фауст“).

Нова сторінка в житті С. Спеха розпочалася 1959 року, коли він повернувся до Німеччини. Тут співак здобув справжнє визнання, у першу чергу – як композитор, творець музики до творів Тараса Шевченка, Маркіяна Шашкевича, Івана Франка, Лесі Українки, Олександра Олеся, Миколи Вороного, Петра Карманського,

Володимира Сосюри, Романа Купчинського, Володимира Янева, Дмитра Павличка. Особливе місце у його композиторському доробку посідає „Божественна Літургія св. Івана Золотоустого“, видана С. Спехом у Мюнхені 1979 року. До речі, одному з авторів цих рядків судилося зустріч у Києві з Михайлом Кречком (1925-1996), якому належить музика до усієї Служби Божої Івана Золотоустого. У цьому зв'язку цей факт пригадався тому, що художній керівник капели „Думка“ (1969-1983) тепло відгукнувся про композиторський набуток С. Спеха... Винятково позитивно оцінював творчий ужинок свого побратима також славнозвісний диригент і композитор Ярослав Полянський (1930-1994).

2005 рік для С. Спеха був позначений виходом у світ найбільшої збірки його творів під назвою „Композиції“ (Нью-Йорк-Мюнхен-Львів, 464 стор.). Саме на цей час припадає створення музики на слова „Гімну помаранчевої революції“ Д. Павличка, написаного поетом 27 листопада 2004 року.

Власне, подія у столиці над Дніпром, що захопила сучасників у багатьох країнах, особливо зворушила С. Спеха. Про це згадувала дружина Ірина Качанюк-Спех, перебуваючи у Дрогобичі 11 серпня 2008 року. Її перу належить низка німецькомовних і українськомовних перекладів творів, музику до яких написав С. Спех.

І ось золота струна життя композитора обірвалася, і 27 лютого цього року востаннє пролунала молитва над його домовиною на мюнхенському кладовищі Вальдфрідгоф. Глибоким смутком огорнені дружина Ірина та сини – Осип, Степан та Андрій. А для українського народу небіжчик полишив непроминальний духовний спадок...

Микола Зимомря, Сергій Панько,
Іван Зимомря, Олена Юрош

2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку Існують певні обмеження.

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні:		ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ	
\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$800 - \$17	
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$900 - \$20	
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1000 - \$20	
\$400 - \$12			

Масло ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

• Додаткова оплата за доставку

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу **вміст пакунку:** борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., саяля – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки. Ціна \$ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставку. Телефонуйте за докладнішими інформаціями.
Тел.: 1-888-PAKUNOK (725-8665) • (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

КУРІННА СТАРШИНА
10-го Куреня УПС „Чорноморці“

в глибокому смутку повідомляє,

що наш довголітній член

пл. сен. кер.
ІВАН ГАФТКОВИЧ

„ІВАН“, ЧМ, ч. 114

відплив в останній рейс дня 4. XI. 2009 р.

Опечаленій родині
й Залозі Атлантийського Океану Південь
складаємо найглибші співчуття.

Курінна Старшина

З невимовним жалем ділимося
сумною вісткою, що 31 жовтня 2009 р.
відійшла у Божу вічність
на 67 році життя наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ і ДОНЬКА

СВ. П.

ОКСАНА ГАНУШЕВСЬКА
з дому ІЛЛЮК

ПАРАСТАС був відправлений у вівторок, 3 листопада в похоронному заведенні Музики в Чикаго.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 4 листопада в Соборі свв. Володимира і Ольги, а відтак на цвинтарі св. Миколая в Чикаго.

Залишені в глибокому смутку:

муж – МИХАЙЛО
донька – ІРЕНА РЕМЕНЮК з мужем СТЕФКОМ
син – ПЕТРО з дружиною КАЛІН
внуки – МАТЕЙКО і РАЄН
батьки – СЕРГІЙ та КАТЕРИНА ІЛЛЮКИ
тета – ЗІНА ІЛЛЮК
кузен – ЮРІЙ САМБОР з дружиною ЛІСОЮ і дітьми АДРІЄЮ,
ДАНИЛКОМ і ГАНУСЕЮ

та ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Вічна їй пам'ять!

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО
ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ ПЕНСИЛЬВЕНІЯ

Ділимося сумною вісткою,
що в дні 22 серпня 2009 р. відійшов у вічність

СВ. П.

д-р мед.
ТАРАС НОВОСІВСЬКИЙ

Дипломований спеціаліст превентивної медицини,
Полковник (у відставці) американської армії.

Опечаленій родині висловлюємо найглибші співчуття.

УПРАВА ВІДДІЛУ

ПЛАСТОВИЙ КУРІНЬ УПС

„Ті, що греблі рвуть“

ділиться сумною вісткою, що з волі Всевишнього
відійшла на Вічну Ватру 28 жовтня 2009 р.

СВ. П.

пл. сен. пр.
ІРЕНА СТАВНИЧА

довголітня членка куреня, співзасновниця пластової станиці
Вашінгтону, новацька і юнацька виховниця, зв'язкова, кошова.

Цією дорогою висловлюємо глибоке співчуття родині.

Провід куреня
„Ті, що греблі рвуть“

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytvyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ШЦІРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

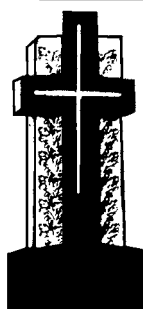
ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу
відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати
видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк
редакція не відповідає

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

З глибоким жалем повідомляємо, що після 6-річного паралічу відійшов у вічність мій найдорожчий Муж і Приятель, наймудріший учитель мого життя, людина золотого серця, з яким ми прожили 61 рік щасливого подружжя, Батько св. п. Наталки люблячий Батько, Тесть, Дідо, Брат і Вийко

СВ. П.

ІНЖ. РОМАН КОВЧ

нар. 29 грудня 1919 - пом. 19 жовтня 2009

Наймолодший син бувшого пароха м. Перемишля св. п. Блаженного Еміліяна і Марії.

ПАРАСТАС відбувся 22 жовтня 2009 р. в церкві Матері Божої Неустаючої Помочі, Dearborn Hts., MI.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 23 жовтня 2009 р. в тій самій церкві, відтак на цвинтарі Holy Sepulchre, Southfield.

В безмежному смутку:

- дружина – ЯРОСЛАВА (КОТИК)
 - син – ЮРІЙ і ДЖУДІ
 - син – РОМАН, мол.
 - зять – КРЕГ
 - внуки – АНДРІЙ, ХРИСТИНА КОВЧ
 - СТЕФАН, КАТРУСЯ, ДІЯНА ЛЕВИЦЬКІ
 - сестра – ЛІДА БРИГІДИР
 - сестрінок – АНДРІЙ БРИГІДИР
- Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 14 листопада 2009р. відійшов у вічність на 70 р. життя наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДО, БРАТ, КУЗЕН і ЗЯТЬ СВ. П.

РОМАН ВОЛОДИМИР ГРАБ

нар. 19 квітня 1939 р. у Кракові, Польща.

Колишній член Пластового Куреня „Бурлаки“ та довголітній член Українського спортивного товариства КЛК.

ПАНАХИДА була відправлена у вівторок, 17 листопада в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 18 листопада в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя у Випані, Н. Дж., а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

- дружина – АВРЕЛІЯ
 - син – РОМАН з дружиною ДЖЕНІФЕР
 - дочка – АДРІАНА з мужем БРЕТОМ ҐУНДЕРСЕНОМ
 - внуки – СОФІЯ й ЛІЯ ҐУНДЕРСЕН
 - РОМЧИК і ВІРА ГРАБ
 - брат – ЮРІЙ з дружиною МИРОСЛАВОЮ
 - племінники – АЛЕКСАНДРА НАУМЕНКО з дітьми ЙОСИФОМ і МАЄЮ
 - ЮРІЙ ГРАБ
 - кузинка – МАРТА НАВРОЦЬКА з мужем РОМАНОМ і дочкою АНЕЮ
 - СКОРАТКО з мужем БОГДАНОМ і синочком МАРКОМ
 - свати – МИХАЙЛО і ОЛЬГА КОВАЛЬ
 - шваґер – ЮРІЙ КОВАЛЬ з дітьми АНДРІЄМ і ЧЕЛСІ
- та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів у пам'ять Покійного родина просить скласти пожертви на будову церкви: St. John's Ukrainian Catholic Church, 60 North Jefferson Road, Whippany, NJ 07981.

З глибоким смутком повідомляємо, що в понеділок, 12 жовтня 2009 р. відійшов від нас у вічність наш дорогий МУЖ, БАТЬКО та ДІДУСЬ

СВ. П.

ЯРОСЛАВ ГОРБАЧЕВСЬКИЙ

нар. 10 вересня 1928 р. в м. Сокаль.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в церкві Входу в Храм Пресвятої Богородиці в Норт Порті, Флориди, а Покійний похований на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Залишилися у смутку:

- дружина – ОДАРКА
 - сини – АНДРІЙ з дружиною ДАРКОЮ
 - МИРОН з дружиною ТАМАРОЮ
 - внуки – НАТАЛКА, ЮЛІЯНА і ДАНИЛО
 - близька родина
 - ПАВЛО і ХРИСТЯ ГОРБАЧЕВСЬКІ
 - МЕТОДІЙ, ЯРОСЛАВ, ТАРАС і ДАНЯ КІНАХИ
 - ОЛЯ, ОСИП, РОМАН, МИРОСЯ МУШКИ і ХРИСТЯ СКОЛНИК з чоловіком
 - ВАСИЛЬ, ДАЄН, МЕЛЬОДІЯ і ТАРАС ДЯЧУНИ з родинами
- ближча і дальша родина в США, Канаді й Україні.

Вічна Йому Пам'ять!

Светозар БІЗІЧ
чоловік

Антоніна ШТУЛЬ
дочка

Данило і Юля ШТУЛЬ
син і невістка

Олекса, Олег і Меланія
внуки

Аскольд і Женя КОБИЛКО
брат і дружина

з родинами

з жалем повідомляють про відхід у вічність

Катерини ШТУЛЬ-БІЗІЧ з дому КОБИЛКО

Покійна родилася 28-го листопада 1919 р. у Жмеринці, Україна і померла 26-го жовтня 2009 р. у Парижі, Франція.

Інженер цивільних будівель, письменниця і видавець, палкий український патріот. В 1945 році Катерина Кобилко вийшла заміж за Олега Штуля, який згодом став третім довголітнім головою ПУН ОУНм, з яким вона мала двох дітей.

По смерті чоловіка, пізніше вийшла заміж за Светозара Бізіча.

Похоронні відправи відбулися 7-го листопада 2009 р. в православної українській церкві Святого Симона, а відтак поховання на цвинтарі Монпарнас у Парижі у сослужінні отців, з участю отця пароха греко-католицького Катедрального храму Святого Володимира Великого.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець
забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081
Tel.: (973) 376-1347

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець
забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

5 Stable Lane tel./ fax: (908) 782-5451
Flemington, N.J. 08822
Email: eugenemaria@comcast.net

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат

**Emphasis on Real Estate, Wills,
Trusts and Elder Law**

Ward Witty Drive, P.O. Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ „Свобода“

☐ „The Ukrainian Weekly“

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС):

Ім'я і прізвище:

Адреса:

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище:

Адреса:

Число телефона: (.....)

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити \$1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

• РОЗШУКИ •

У 1990 р. „Свобода“ в одній із статей згадала Марію Робкалюк. Ми ходили б дізнатися про неї і нашого діда ПAVЛА РОБКАЛЮКА, який виїхав до Канади з Космача після Другої світової війни. Моя адреса: Robkaliuk@mail.Ru.

Дмитро Робкалюк

• ПРАЦЯ •

Український Культурний Центр, 140 Prospect Ave., Irvington, NJ пошукує менеджера будинку. Праця вимагає максимум 2 вечори на тиждень, а також присутності на імпрезах, які відбуваються у вихідні дні. Платня за домовленням. Тел. 973-476-4361 **Евген Мандзій.**

• НА ПРОДАЖ •

Продається кондомініум, разом з меблями, в українському селі ім. св. Андрія, у North Port, FL., 2 спальні, 2 лазнички. До спільного вжитку басейн.
Тел.: (941) 423-1300

• ДО ВИНАЙМУ •

До винайму 3 спальневий апартамент від 1 грудня 2009 р. Адреса: 136 Prospect Ave., Irvington, NJ. \$750 в місяць + комунальні послуги.
Тел. 973-467-4631 **Евген Мандзій.**

• РІЗНЕ •

ДЕШЕВІ ДЗВІНКИ В УКРАЇНУ!

Дзвоніть з вашого домашнього та мобільного в Україну на домашній та мобільний телефон.

**Тільки 10 центів за хв.
847-298-5900 Юрій**

KANTOR

Телебачення

Міжнародні телефонні дзвінки:

- найнижчі ціни
- найкраща якість
- без жодних прихованих оплат

- 16 Українських каналів
- 16 Російських каналів
- Кошт одного каналу - менше \$ 1.00

Don't waste your time - call us & start saving today!

New York: 347-230-5850
Chicago: 773-751-2318

Philadelphia: 215-689-8076
Toll free: 1-877-848-6376

www.kantor.ca
telecom@kantor.ca